

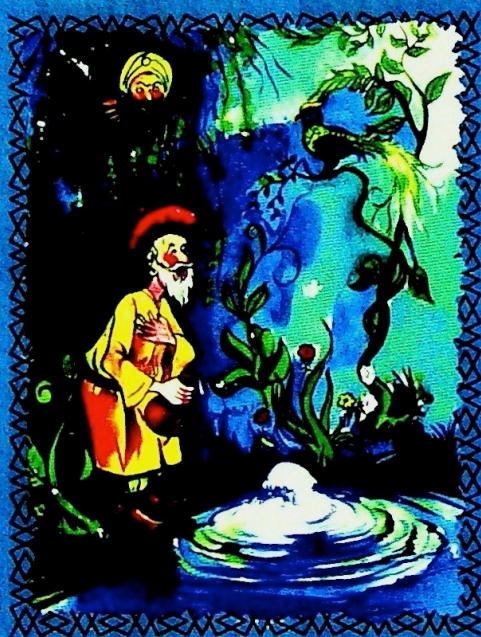
بىلقۇت بالىلار چۆچەكلىرى

خاسىيەتلىك بۇلاق

神泉

Haslyatlik bulaq

شىنجاڭ ئېلېكترون ئۇنۋىرسىتېتى نەشرىياتى
新疆电子音像出版社

تەلىم-تەربىيە ئۈچۈن بىلىم بىلەن

خاسىيەتلىك بۇلاق

神泉

Hasiyatlik bulaq

تەجرىبىلىك ئاتا-ئانىلار پەرزەنت تەربىيەلەشتە ئەجدادلاردىن قالغان
ھاياتىي ھېكمەتلەردىن ئۈنۈملۈك پايدىلىنىشنى؛ راۋان تىل، قىزىقارلىق
ۋە قەللىكلەرنىڭ بالىلارنىڭ قەلبىگە تېزلا ئورنىشىپ، ئۇلارنىڭ ئۆمۈرلۈك
دەسلەپكى ئايلىنىدىغانلىقىنى ئويىدىن بىلىدۇ. «بىلىم بىلەن» بالىلار
چۆچەكلىرىگە خەلق ئاغزاكى ئىجادىيىتىدىكى ھاياتىي كۈچكە تولغان
چۆچەكلەر بالىلارچە ساددا ۋە چۈچۈك تىلدا پىششىقلىنىپ كىرگۈزۈلگەن بولۇپ،
بۇ چۆچەكلەردە باتۇرلار ئالقىلىنىپ، ئەقىل ئىشلىتىش، تەدبىرلىك بولۇش،
ئىلىم-پەن، ھۈنەر ئۆگىنىش تەشەببۇس قىلىنىدۇ، ئاقكۆڭۈل، سەمىمىي، ۋاپادار
بولۇش، تەبىئەت ۋە ھايۋاناتلارنى سۆيۈش، ئۇلارنى قەدىرلەش تەكىتلىنىپ،
چېۋەر، ئىللىق، خۇشچىم بولۇشتەك ئالىيچاناب روھ مەدھىيەلىنىدۇ.

شىنجاڭ بىلىم بىلەن تۈزۈلدى
新疆碧利库特公司开发

بىلقۇت بالىلار چۆچەكلىرى

خاسىيەتلىك بۇلاق

神泉

Hasiyatlik bulaq

شىنجاڭ ئېلېكترون ئۇن-سىن نەشرىياتى
新疆电子音像出版社

书 名 儿童故事
编 写 碧利库特公
责任编辑 古丽巴哈尔, 牙里坤·肉孜
责任校对 克尤木·吐尔逊
设 计 艾尼瓦尔·吐尔逊, 伊尔夏提(书法家), 伊利亚尔(画家)
马合木提江(画家)
出 版 新疆电子音像出版社
地 址 乌鲁木齐市西虹西路36号
邮 编 830000
发 行 新疆新华书店
印 刷 新疆新华印刷厂
开 本 850×1168mm 1/32
印 张 2.5
版 次 2010年8月第1版
印 次 2010年8月第1次印刷
书 号 ISBN 978 - 7 - 900511 - 10 - 2
定 价 240元 (共30种类, 单价8.00元)

نەشرىياتتىن

ھەرقايسىمىز كىچىكىمىزدىن باشلاپ بوۋا - مومىمىز ۋە ئاتا - ئانىمىز ئېيتىپ بەرگەن ساماۋى چۆچەكلەرنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭدىن يېتەرلىك روھىي ئوزۇق ۋە تەربىيە ئېلىپ چوڭ بولغان. شۇنىڭ ئۈچۈن بالىلارنى تەربىيەلەشتە، ئۇلارنى ئەدەپ - ئەخلاقلىق، قائىدە - يوسۇنلۇق چوڭ قىلىشتا، ئەقىل بۇلىقنى ئېچىشتا چۆچەكتەك ئەپچىل ۋە قوللىنىشچان ئۈنۈملۈك ۋاسىتە بولمىسا كېرەك. شۇنىڭ ئۈچۈن، خەلقىمىزدە يەتتە ياشتىن يەتمىش ياشقىچە ھەممىسى چۆچەك ئاڭلاشنى ۋە ئوقۇشنى ياخشى كۆرىدۇ.

يېقىنقى يىللاردىن بۇيان بالىلارغا ئائىت كىتاب ۋە ئۇن - سىن بۇيۇملىرى نەشر قىلىپ، كىشىلەرنىڭ ياخشى باھاسىغا ئېرىشىپ كېلىۋاتقان شىنجاڭ بىلىقۇت ئېلېكترون پەن - تېخنىكىسى شىركىتى خەلقىمىزنىڭ چۆچەككە بولغان تەشەببۇسلىقنى قاندۇرۇش، پەرزەنتلەرنىڭ خەلقىمىز ياراتقان چۆچەك خەزىنىسىدىن خەۋەردار قىلىش ۋە ئۇلارنى تەربىيەلەش مەقسىتىدە، «بىلىقۇت بالىلار چۆچەكلىرى» ناملىق بۇ بىر يۈرۈش كىتابچىلارنى تەييارلاپ بالىلارغا سۈندى. بۇ كىتابلارغا كىرگۈزۈلگەن چۆچەكلەرنىڭ مۇتلەق كۆپ قىسمى ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى خەزىنىسىدىكى ناھايىتى مۇھىم، مەزمۇنى چوڭقۇر، تەربىيىۋى ئەھمىيىتى زور بولغان

چۆچەكلەردىن تاللىنىپ، ئۇلارنى بالىلارنىڭ تىلىغا ئايلاندۇرۇپ بىر قېتىم پىششىقلاپ ئىشلەشتىن ئۆتكۈزۈش ئارقىلىق بارلىققا كەلگەن. شۇنىڭ ئۈچۈن ئاتا - ئانىلارنىڭ پەرزەنت تەربىيىسىدە پايدىلىنىشىغا تولمۇ مۇۋاپىق كېلىدۇ.

«بىلقۇت بالىلار چۆچەكلىرى» - چۆچەكلەرنىڭ مەزمۇنى بويىچە ئايرىم - ئايرىم رەتلەنگەن بولۇپ، ھەر بىر چۆچەك مۆھتەرەم بوۋاي بىلەن ئۇنىڭ ئامراق تەۋرىسى بىلقۇتجاننىڭ قىسقا - قىسقا دىئالوگلىرى ئارقىلىق بىر - بىرىگە باغلىنىپ، بىر پۈتۈن گەۋدە ھاسىل قىلىدۇ. چۆچەكلەرنىڭ تىلى چۈچۈك، راۋان ۋە يېقىملىق بولۇپ، ئۆسۈپ يېتىلىۋاتقان پەرزەنتلەرنىڭ ئوقۇشىغا تولمۇ باب كېلىدۇ. بىز بۇ بىر يۈرۈش كىتابنى پەرزەنتلىرىنى ياراملىق تەربىيەلەش يولىدا ئىزدىنىۋاتقان ئاتا - ئانىلارغا ۋە بىلىمگە تەشنا پەرزەنتلەرگە ئالاھىدە تەۋسىيە قىلىمىز.

مۇندەرىجە

1	خاسىيەتلىرى دېڭىزى
5	گۆھەر تۇغىدىغان توخۇ
23	قاينا چۆگۈن
30	خاسىيەتلىك تاش
41	خاسىيەتلىك قۇش
52	خاسىيەتلىك ئاق گۈل
59	خاسىيەتلىك بۇلاق

خاسىيەتلەر دېڭىزى

قۇرامىغا يەتمىگەن ھەرقانداق بالىنىڭ كۆڭلى كەڭ تەبىئەت دۇنياسىدىكى خىلمۇ خىل جان - جانىۋارلار بىلەن بىرىكىپ كەتكەن بولىدۇ. ئۇلارنىڭ خىيالىي تۇيغۇسى مانا مۇشۇ جان - جانىۋارلارنىڭ قانداقتۇر بىر خىسلىتى بىلەن بىرگە ياشايدۇ ۋە بۇنداق تەسەۋۋۇر ئۆز نۆۋىتىدە بالىلارنىڭ ئەقلىي تەپەككۇرىنىڭ يېتىلىشىدە ناھايىتى مۇھىم رول ئوينايدۇ. ئەقىل - پاراسەتلىك خەلقىمىز بالىلارنىڭ مۇشۇ ئالاھىدىلىكىنى چىقىش قىلغان ھالدا، ئۇلارنىڭ قىزىقىشىنى قوزغاش، ئارزۇ - ئارمانلىرىنى ئىپادىلەش، كەڭ تەسەۋۋۇر ۋە تەپەككۇر بوشلۇقى ھاسىل قىلىش مەقسىتىدە نۇرغۇن خاسىيەتلىك جان - جانىۋارلار، سېھىرلىك ۋەقەلەر ۋە خىسلەتلىك ئۆسۈملۈكلەر تەسۋىرلىنىدىغان چۆچەك - لەرنى ئىجاد قىلىپ، بالىلارنىڭ تەپەككۇر قابىلىيىتىنى يۇقىرى كۆتۈرۈشتە ئۈنۈملۈك پايدى - لىنىپ كەلگەن.

مۆھتەرەم بوۋاي سىر - لىق ۋەقەلەر تەسۋىرلەنگەن چۆچەكلەرنىڭ بالىلارنىڭ تەپەككۇرىنى غىدىقلايدىغان

قوزغاتقۇچ كۈچ ئىكەنلىكىنى ناھايىتى بۇرۇنلا ھېس قىلىپ يەت-
كەن ۋە خىزمەت، كۈندىلىك تۇرمۇشىدا ئۇنى نۇرغۇن قېتىم سە-
ناقىتىن ئۆتكۈزگەن ئىدى. شۇڭا، ئۇ مانا مۇشۇ سېھىرلىك چۆ-
چەكلەر ئارقىلىق نەۋرىسى بىلقۇتجاننى تەربىيەلەش، ئۇنىڭ تە-
پەككۈرىنى قوزغىتىش مەقسىتىگە يەتمەكچى بولغان ئىدى.

دۇنيا ناھايىتى مۇرەككەپ، ئۇنىڭ قوينىغا بىز تەسەۋۋۇر قى-
لىپ بولالمايدىغان نۇرغۇن سىرلار يوشۇرۇنغان، بۇ سىرلارنى ئې-
چىش، خەلقئالەمگە نامايىش قىلىش ئۈچە ئاسان ئىش ئەمەس.
مۆھتەرەم بوۋاي سېھىرلىك چۆچەكلەرنى ئەستايىدىل تاللاپ، ئۇ-
نى قانداق ئېيتىش، تىلنى قانداق ئىشلىتىش ھەققىدە كۆپ باش
قاتۇردى. ئاخىر بىلقۇتجاننى بۇ تېمىغا ئاستا - ئاستا يېقىنلاش-
تۇرۇش قارارىغا كەلدى. بىر كۈنى بىلقۇتجان مەكتەپتىن قايتىپ
كېلىپلا، بوۋىسىغا:

— بوۋا، دۇنيادا چۆچەكلەردە ئېيتىلغاندەك سېھىرلىك نە-
سىلەر مەۋجۇتму؟ — دەپ سوراپ قالدى.

مۆھتەرەم بوۋاي بىلقۇتجاننىڭ ئۆزلۈكىدىنلا بۇ تېمىغا يې-
قىنىلىشىپ قالغانلىقىنى ھېس قىلىپ ئىچىدە خۇشال بولۇپ
چىكەتتى.

— ئەجەب بۇنى سوراپ

قالدىڭغۇ؟ — دەپ مۆھتە-

رەم بوۋاي خۇشاللىقىنى با-

سالماي، — سەن بۇ ھەقتە

نېمىلەرنى ھېس قىلىدىڭ؟

— مۇئەللىم بۈگۈن دەرىستە دۇنيادا چۆچەكلەردە سۆزلەنگەن-
دىكىدەك ئۇنداق خىسلەتلىك نەرسىلەر مەۋجۇت ئەمەس، ئۇلارنىڭ
ھەممىسى خىيالىي نەرسىلەر، رېئاللىقتىن ئۇلارنىڭ بىرىنىمۇ
تېپىپ بولالمايمىز، دەپ سۆزلىدى، — دېدى بىلقۇتجان.
— راست، دۇنيادا ئۇنداق خىسلەتلىك نەرسىلەر، جان - جا -
ننۇرلار مەۋجۇت ئەمەس، مۇئەللىمنىڭ توغرا سۆزلەپتۇ.
— ئەمەس، نېمىشقا سېھىرلىك، خىسلەتلىك نەرسىلەر
ھەققىدە چۆچەك شۇنچە نۇرغۇن؟ چوقۇم بۇنىڭدا بىر سەۋەب بار، —
دېدى بىلقۇتجان تىرەجەپ.

— جېنىم بالام! ئۇلارنىڭ كۆپىنچىسى بالىلارنىڭ تەسەۋۋۇر
قابىلىيىتىنى ئۆستۈرۈش ئۈچۈن قوللىنىلغان ئۇسۇل. چۆچەك-
لەردە ئەنە شۇنداق سېھىرلىك، ئاجايىپ - غارايىپ نەرسىلەر
تەسۋىرلەنمىسە، بالىلار ئۇنىڭغا قىزىقمايدۇ.
— ئۇغۇ شۇنداق، — دېدى بىلقۇتجان.
مۆھتەرەم بوۋاي يەنىمۇ ئىچكىرىلەپ چۈشەندۈرۈشكە باشلى-
دى:

— ئەي قەدىرلىك بالام! چۆچەكلەردە كىشىلەر ئۇچار گىلەم،
ياغاچ ئاتلارغا مىنىپ كۆكتە
پەرۋاز قىلغان ئىدى. ئەينى
ۋاقىتتا بۇ نەرسىلەر كىشى-
لەرنىڭ گۈزەل ئارزۇسىلا
ئىدى، خالاس. بۈگۈنكى
كۈنگە كەلگەندە بۇ گۈزەل

ئارزۇلار ئەمەلگە ئېشىپ، ئۇلارنىڭ ئورنىغا كۆكتە پەرۋاز قىلالايدىغان، دۇنيانىڭ ئۇ چېتىگە بىرنەچچە سائەتتىلا يېتىپ بارغىلى بولىدىغان ئايروپىلان بار بولدى. چۆچەكلەردە جاھاننەمادا خالىغان يەرنى كۆرەلەيدىغان مەلىكە، شاھزادىلەر تەسۋىرلىنەتتى، بۈگۈنكى كۈندە سۈنئىي ھەمراھ ۋە ئالەم قاتنىشى تېخنىكىسى دەل مانا مۇشۇ تەسەۋۋۇرنى رېئاللىققا ئايلاندۇردى. بىر كېچىدە نەچچە كۈنلۈك يول باسالايدىغان تۇلپارلار موتوسىكىلىت ياكى پىكاپلار شۇ ئەمەلىيەتتە، گۈزەل ئارزۇلار ئىنسانلارنىڭ تەپەككۇرىنى غەدىقلاپ، تەسەۋۋۇر كۈچىنى ھەسسىلەپ يۇقىرى كۆتۈرىدۇ، خىيالى، ئەمەلگە ئاشمايدۇ دەپ قارالغان نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى ئەمەلگە ئاشىدۇ. مانا بۇ خاسىيەتلىك بۇيۇملار، خىسەتلىك نەرسىلەر ھەققىدىكى چۆچەكلەرنىڭ بالىلارغا بېرىدىغان ئىجابىي تەسىرىدىن ئىبارەت. شۇڭا، مەن ساڭا مانا مۇشۇ سېھىرلىك چۆچەكلەردىن ياخشىلىرىنى تاللاپ ئېيتىپ بەرمەكچىمەن.

بىلقۇتجان قەۋەتلا خۇش بولۇپ:

— بوۋا، مەن چوقۇم دىققەت قىلىپ ئاڭلايمەن! — دېدى.

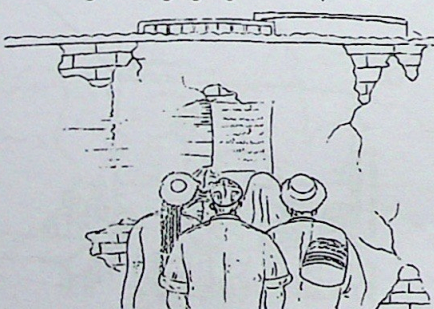
مۆھتەرەم بوۋاي ئامراق نەۋرىسىنىڭ بېشىنى مېھرىبانلىق بىلەن سىلىغىنىچە، گۆھەر تۇغىدىغان توخۇ ھەققىدىكى چۆچىكىنى ئېيتىشقا باشلىدى.

گۆھەر تۇغدىغان توخۇ

بۇرۇننىڭ بۇرۇنىسىدا بىر ئوتۇنچى ئۆتكەنكەن، ئۇنىڭ خو-
تۇنى ۋە ئىككى ئوغلى بار ئىكەن.

ئوتۇنچى بىر كۈنى جاڭگالدا ئوتۇن كېسىۋاتسا، ئالدىدىن
بىر توخۇ چىقىپ قاقاقلاپ قېچىپ كېتىپتۇ. ئوتۇنچى ئالدىغا قا-
رسا، بىر توخۇنىڭ ئۇۋىسى تۇرۇپتۇ، ئۇۋىدا بىر تۇخۇم يالتىراپ
تۇرغان. ئوتۇنچى ھېلىقى تۇخۇمنى ئېلىپ، قوينىغا ساپتۇ - دە،
ئوتۇنلىرىنى ئېشىكىگە ئارتىپ شەھەرگە كىرىپتۇ. ئوتۇننى سې-
تىپ، پۇلىغا تۆت نان ئېلىپ ئۆيىگە قايتىپ كېلىۋاتقىنىدا، كۆ-
زى بىر دوكاننىڭ ئالدىدا ئېسىقلىق تۇرغان ئالتۇن قەپەسكە
چۈشۈپتۇ. ئوتۇنچى ھېلىقى قەپەسكە زەن قويۇپ قارىغۇدەك بول-
سا، ئۇنىڭ ئىچىدە خۇددى ئۆزىنىڭكىگە ئوخشاش بىر تۇخۇم يال-
تىراپ تۇرغۇدەك. ئۇ ئىچىدە: ئەجەب مېنىڭ تۇخۇمۇمغا ئوخشايدۇ.

دىكەن دەپ، بىر قوينىدىكى
تۇخۇمغا، بىر قەپەستىكى
تۇخۇمغا قاراپ تۇرۇپ قاپ-
تۇ. بۇنى كۆرگەن قەپەسنىڭ
ئىگىسى:

— ھە، نېمىشقا قە -

پەسنى بويلاپ قالدىڭ؟ ئوغرىمۇ سەن؟ كەت نېرى! — دەپ
ۋارقىراپتۇ.

— يوغسۇ بايۋەچچە، — دەپتۇ ئوتۇنچى، — قەپەسنىڭ ئىد-
چىدىكى تۇخۇم مېنىڭ تۇخۇمۇمغا ئوخشاش تۇرىدۇ، سېلىشتۇرۇپ
بېقىۋاتىمەن.

بۇنى ئاڭلىغان بايۋەچچە ھەيران بولۇپ:

— قېنى ئېلىپ باقە، مەن كۆرۈپ باقاي، — دەپتۇ.

ئوتۇنچى كۆرسىتىپتۇ. بايۋەچچە شۇ يەردىلا ئوتۇنچىغا خۇ-
شامەت قىلىپ، ئۆيىگە باشلاپ كىرىپتۇ.

— بۇنى ماڭا سېتىپ بېرىڭ، — دەپ يېپىشىۋاپتۇ بايۋەچ-
چە.

— بوپتۇ، ساتسام ساتاي، — دەپتۇ ئوتۇنچى.

— قانچە بېرەي؟

— ئۆزىڭىز بىلىپ بېرىڭ.

— مېڭ تەڭگە بەرسەم قانداق؟

ئوتۇنچى ھەيران بولۇپ:

— ئادەمنى زاڭلىق قىلماڭ، — دەپتۇ ئۇنىڭغا.

بايۋەچچە ئۆز كۆڭلىدە:

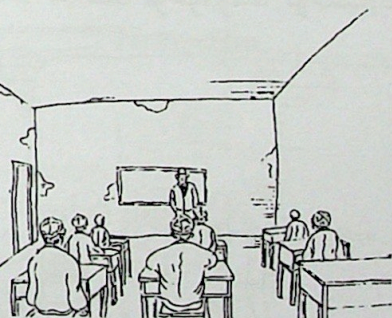
بەلكى بۇنى ئاز دەۋاتسا كې-

رەك، دەپ ئويلاپ:

— بوپتۇ، بىر يېرىم

مېڭ تەڭگە بېرەي، — دەپ-

تۇ.

— زاتلىق قىلماڭ، — دەپتۇ تۇخۇمنىڭ سىرىنى بىلمىگەن ئوتۇنچى، — راست ئالدىدىغان ئىشىڭىز بولسا، ئۆزىنىڭ باھاسىدا نىلا ئېيتىڭ.

بايۇەچچە ئۇنى دەپ، بۇنى دەپ، ئىككى مىڭ تەڭگىگە چىقىپ-تۇ. ھەيران بولغان ئوتۇنچى:

— قېنى ئەكىلىڭ پۇلىڭىزنى، — دەپتۇ.

بايۇەچچە دەرھال ئىككى مىڭ تەڭگىنى ساناپ بېرىپ، ئوتۇن-چىنى يولغا ساپتۇ. بايۇەچچە ئىچ - ئىچىدىن خۇشال بولۇپتۇ. سەۋەبى، بايا ئۇ تۇخۇم ئەمەس، بەلكى گۆھەر سېتىۋالغانىكەن.

ئوتۇنچى ئۆيىگە بېرىپ، بولغان ئەھۋالنى خوتۇنىغا ئېيتىپ، ئىككى مىڭ تەڭگىنى يانچۇقىدىن چىقارغاندا، خوتۇنى ھەيران بولۇپ:

— ئۇنداق بولىدىغان بولسا، ئوتۇنچىلىقنى تاشلاپ، ھەر كۈنى شۇ تۇخۇمدىن ئەكىلىپ ساتسالا، پات ئارىدا باي بولۇپ كېتە-مىز، — دەپ مەسلىھەت بېرىپتۇ.

خوتۇننىڭ بۇ مەسلىھەتى بىلەن ئوتۇنچى ھەر كۈنى جاڭگال-غا بېرىپ، ھېلىقى گۆھەر تۇخۇمدىن بىرنى ئەكىلىپ سېتىپ ئۇزۇن ئۆتمەي ناھايىتى باي بولۇپ كېتىپتۇ.

بىر كۈنى خوتۇنى مۇنداق مەسلىھەت بېرىپتۇ:

— ئەمدى ھەر كۈنى گۆھەر تۇخۇم ئەكىلىمەن،

دەپ ئاۋارە بولغۇچە، شۇ توخۇنىڭ ئۆزىنىلا تۇتۇپ ئەكەلسە،
ئۆيدە تۇغدۇرايلى.

ئوتۇنچى خوتۇننىڭ بۇ مەسلىھەتنى ماقۇل كۆرۈپ، جاڭ-
گالدىن ھېلىقى توخۇنى تۇتۇپ ئۆيگە ئەكەپتۇ. توخۇ ھەر كۈنى
ئۆيدە بىردىن گۆھەر تۇغۇۋېرىپتۇ.

ھەر كۈنى گۆھەرنى سېتىۋېلىپ تۇرغان بايۋەچچە ئوتۇنچە-
نىڭ بۇ سىرىنى بىلىشنىڭ كويىغا چۈشۈپتۇ. ئاخىرى ئوتۇنچە-
نىڭ گۆھەر تۇغدىغان توخۇسى بارلىقىنى بىلىپ، ئۇنى قولغا
چۈشۈرۈش قەستىدە بوپتۇ. بايۋەچچە بىر كىتابتىن: «كىمكى
گۆھەر تۇغدىغان توخۇنىڭ بېشىنى يېسە پادشاھ، قاننىنى يە-
سە ۋەزىر بولىدۇ» دېگەن گەپنى كۆرگەنىكەن.

بايۋەچچە شۇ توخۇنى يېيىش ئۈچۈن ئوتۇنچىنىڭ خوتۇنىنى
ئازدۇرۇشقا باشلاپتۇ. ئوتۇنچىنىڭ خوتۇنى ياش ئىكەن، ئۇنىڭ
ئۈستىگە پۇلى كۆپىيىپ، قېرى ئوتۇنچىدىن كۆرە ياش يىگىتلىر
بىلەن كەيپ - ساپا قىلىش نىيىتىگە كەلگەنىكەن. خوتۇننىڭ بۇ
نىيىتى بايۋەچچىگە تازا ئەپ كەپتۇ. ئاخىر بايۋەچچە بۇ خوتۇن
بىلەن يېقىنلىشىپتۇ، لېكىن ئوتۇنچىنىڭ ئۆيدە بولۇشى بايۋەچ-
چىنىڭ ھېلىقى توخۇنى يە-

يىش قەستىگە يار بەرمەپتۇ.
بىر كۈنى ئوتۇنچىنىڭ خو-
تۇنى بايۋەچچىنىڭ بەرگەن
مەسلىھەتى بويىچە ئېرىگە:

— ئەمدى، تەڭرى

شۇنچە كۆپ دۇنيا بەرگەندىن كېيىن شۇنىڭ شۇكرانىسىغا بىر ھەج قىلىپ كەلسىلە، — دەپ مەسلىھەت بېرىپتۇ.

ئوتۇنچى ئويلاپ قارىغۇدەك بولسا، خوتۇننىڭ بۇ مەسلىھەتى دۇرۇس. ئىككىلىنىپ ئولتۇرماي جابدۇنۇپ ھەرەمگە كېتىپتۇ. ھىلىگەر بايۋەچچە بىلەن خوتۇن ئوڭچە قالغاندىن كېيىن، خالدىنىنى قىلىشقا باشلاپتۇ.

بايۋەچچە بىر كۈنى بۇ خوتۇنغا:

— ئەگەر مېنى رازى قىلىمەن، ئۆمۈرلۈك ئاشنا قىلىمەن دېسىڭىز توخۇيڭىزنى سويۇپ، بېشى بىلەن قانتىنى ماڭا يېگۈزۈڭ. ئەگەر ماقۇل بولمىسىڭىز، ماڭا قىلمايسىز، ئۆزىڭىزگە قىلىسىز، — دەپ قورقۇتۇپتۇ.

بۇنى ئاڭلىغان خوتۇن ئالدىدا غەمگە پېتىپتۇ: بۇ شەرتنى ئورۇنداش قىيىن، ئورۇندىماسلىق ئاندىن قىيىن. ئاخىر بايۋەچچىدىن ئايرىلىپ قېلىشتىن ئەندىشە قىلىپ، «مەيلى ئۆلتۈرسەم ئۆلتۈرەي، دۇنيامۇ كۆپىيىپ قالدىغۇ» دېگەن يەرگە كەپتۇ — دە، توخۇنى سويۇپ، بايۋەچچىنىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ.

ئوتۇنچىنىڭ خوتۇنى ئېرى ھەرەمگە كەتكەندىن كېيىن بىر قۇلمۇ سېتىۋالغانىكەن. ئۇ

توخۇنى قازانغا سېلىپ،

قۇلغا ئوت قالىغۇزۇپ، ئۆزى

سارايدا بوپتۇ.

بىر ۋاقىتلاردىن كېيىن،

ئىككى بالىسى مەك-

تەپتىن قايتىپ كەلسە، قازاندا بىر نەرسە قايناۋاتقان، قورسىقى ئېچىپ تۇرغان بالىلار تۇۋاقنى ئېچىپ قارىسا، قازاندا توخۇ گۆ-شى تۇرغان. دەررۇ توخۇنىڭ بېشىنى، ئوڭ قانتىنى يەپتۇ، سول قانتىنى بولسا قۇلغا بېرىپتۇ.

بىر چاغدا خوتۇن چىقىپ قازاندا قالغان گۆشلەرنى تاۋاققا ئېلىپ، بايۋەچچىنىڭ ئالدىغا ئەكىرىپتۇ. بايۋەچچە قارىسا توخۇ-نىڭ بېشى بىلەن قانتى يوق. ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ:
— قېنى بۇنىڭ بېشى بىلەن قانتى؟! بېشى بىلەن قانتى بولمىسا، نېمە قىلىمەن بۇنى؟! ئاچىقىپ ئىتقا تاشلاپ بېرىڭ! — دەپتۇ.

ھەيران بولغان خوتۇن دەررۇ چىقىپ قۇلىدىن سورايتۇ. ئۇ:
— يېڭىراققا ئىككى ئوغۇللىرى كېلىپ بېشى بىلەن قاند-تىنى يەپ كەتتى، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.
بۇنى ئۇققان بايۋەچچە بەك تېرىكىپتۇ. كېيىن ئۆز - ئۆزىگە: «توختا، كىتابتا ئەگەر ئۇنداق قىلالىمىسا، شۇنىڭ بېشى بىلەن قانتىنى يېگەن ئادەمنىڭ يۈرىكىنى يېسىمۇ بولىدۇ. دېگەنكەن. ھېلىمۇ بولسا شۇنداق قىلاي» دەپتۇ - دە، خوتۇنغا:

— ئۇنداق بولسا شۇ ئىككى بالىڭىزنى ئۆلتۈ-رۈپ، يۈرىكىنى ماڭا يېگۈ-زۇڭ. ئەگەر ئۇنداق قىلىمىس-ئىز چاتاق، — دەپ شەرت قويۇپتۇ. ئىلاجىسىز قالغان

خوتۇن ئاخىر بۇنىڭغىمۇ كۆنۈپتۇ. دەررۇ قۇلىغا:

— سەن بېرىپ، ئىككى بالامنى شەھەرنىڭ سىرتىدىكى بىر چۆلگە ئېلىپ چىقىپ ئۆلتۈرۈپ، يۈرىكىنى ئېلىپ كەل. ئەگەر مۇشۇ ئىشنى ئورۇندىساڭ قۇللۇقتىن ئازاد قىلىمەن، بولمىسا ئۆزۈڭنى ئۆلتۈرىمەن! — دەپتۇ.

قۇل «ماقۇل» دەپ، ئىككى بالانى باشلاپ، شەھەرنىڭ سىرتىدىكى بىر چۆللۈككە ئاپىرىپتۇ، بالىلار ھەيران بولۇپ سوراپتۇ:

— بىزنى نەگە ئاپىرىسەن؟ نېمە قىلىسەن؟

قۇل بالىلارغا ئانىسىنىڭ تاپشۇرۇقىنى ئېيتىپ بېرىپتۇ — دە، ئۆزىنىڭ شۇ يەردە كۆڭلى بۇزۇلۇپتۇ. ئىچىدە: بۇ بالىلاردا نېمە گۇناھ بار؟ مەيلى، قۇللۇقتىن ئازاد قىلىمىسمۇ قىلىمىسۇن، ئۆلتۈرىمىمۇ مېنى ئۆلتۈرسۇن، بۇ ياش بالىلار كۈننىڭ سېرىقىدە نى كۆرسۇن، دەپ ئويلاپتۇ — دە، كۆڭلىدىكىنى بالىلارغا ئېيتىپتۇ. بالىلار:

— ئۇنداق بولسا، سەنمۇ بىكاردىن — بىكار ئۆلۈپ كەتمە، ئىككى كۈچۈك تاپايلى، شۇنى ئۆلتۈرۈپ يۈرىكىنى ئاپىرىپ بەر — سەڭ، سەنمۇ قۇتۇلسەن، — دەپتۇ.

قۇلمۇ ماقۇل بوپتۇ. ئۈچەيلەن ئىككى كۈچۈكنى تېپىپ ئۆلتۈرۈپتۇ، قۇل ئىككى كۈچۈكنىڭ يۈرىكىدە نى ئېلىپ قايتىپ كېتىپتۇ. ئىككى بالا: «بىز ئەمدى

ئۆيىمىزنى ئۇنتايلى، مۇشۇ كۆرۈنگەن تاغقا قاراپ ماڭايلى، باشقا بىر يۇرتقا بېرىپ جېنىمىزنى جان ئېتەيلى» دەپ يولغا راۋان بوپتۇ.

ئاكا - ئۇكا ئىككىسى يول يۈرۈپ، يۈرگەندىمۇ مول يۈرۈپ، چۆللۈكلەرنى بېسىپ نەچچە تاغلارنى ئېشىپ، ئىككى ئاچا يولىنىڭ ئاغزىغا كېلىپ توختاپتۇ. قارىسا بىر يولدا «بارسا كېلەر»، يەنە بىرسىدە «بارسا كەلمەس» دېگەن خەت يېزىلغان تاختاي تۇرغۇ - دەك. ھەر ئىككىسى بېشىمىزغا كەلگەننى كۆرەيلى دېيىشىپ، كىچىكى «بارسا كەلمەس»، چوڭى «بارسا كېلەر» دېگەن يولغا چۈشۈپ مېڭىپتۇ.

ئاكىسى بىر قانچە ئاي جاپالىق يوللارنى بېسىپ، بىر شە - ھەرگە كېلىپ قاپتۇ. قارىغۇدەك بولسا، شەھەردە ئادەم دىدارى يوق، ھەممىلا ئادەم شەھەرنىڭ سىرتىغا چىقىپ كەتكەن. بۇنىڭ سەۋەبىنى بىلىش ئۈچۈن بالىمۇ شەھەرنىڭ سىرتىغا چىقىپتۇ. ئەتراپقا نەزەر سالسا، كەڭ تۈزلەڭلىكتە مىخ - مىخ ئادەم ئاسمانغا قارىشىپ تۇرغان. بالا ئاسمانغا قارىسا، بىر قۇش ئادەملەرنىڭ بېشىدا ئايلىنىپ ئۇچۇپ يۈرگۈدەك. ئادەملەرنىڭ بەزىسى قوللى -

رىدا ئۆپكە، بېغىرغا ئوخ -

شاش نەرسىلەرنى پۇلاڭلى -

تىپ، قۇشقا قاراپ «يە -

يە» دېيىشىۋاتقان. بالا

ھەيران بولۇپ، سۈرۈشتۈرۈپ

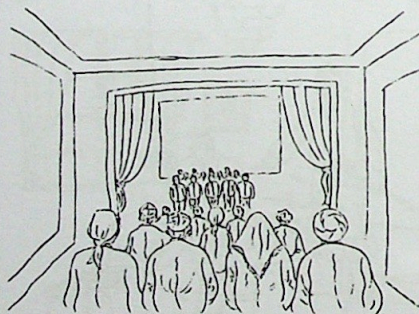
بۇ ئىشنىڭ تېگى - تەكتىنى

چۈشنىپتۇ: بۇ شەھەرنىڭ پادىشاھى يېقىندا ئۆلگەنىكەن، لېكىن ئۇنىڭ پادىشاھلىقىغا ۋارىسلىق قىلىدىغان بىرمۇ پەرزەنتى يوق بولغانلىقى ئۈچۈن، پادىشاھ ئۆلەر ۋاقتىدا: «سارىيىمدىكى بەخت قۇشنى ئۇچۇرۇڭلار، قۇش كىمنىڭ بېشىغا قونسا، شۇ پادىشاھ بولسۇن» دەپ ۋەسىيەت قىلغانىكەن. بۈگۈن بولسا پادىشاھنىڭ شۇ ۋەسىيىتى بويىچە قۇشنى ئۇچۇرۇپ، ھەر كىم ئۆز بەختىنى سىناش ئۈچۈن بۇياققا چىققانىكەن.

بالا بىر چاغدا ئاسمانغا قارىسا قۇش ئۇنىڭغا قاراپ شۇڭغۇپ كېلىۋاتقان. ئادەملەر قۇشنى نەگە قونار كىن دەپ، كۆزىنى ئۈزىمەي قاراپ تۇرۇپتۇ. قۇش شۇڭغۇپ كەلگەن پېتى بالىنىڭ بېشىغا قونۇپتۇ. بالا «پادىشاھلىقنى مەن قىلماي» دەپ قۇشنى بېشىدىن ئېلىپ ئۇچۇرۇۋېتىپتۇ. باشقىلار بالىغا ھەيران بوپتۇ. ھېلىقى قۇش ئايلىنىپ كېلىپ ئۇنىڭ بېشىغا يەنە قونۇپتۇ. بالا يەنە ئۇ چۈرۈۋېتىپتۇ. ئۈچىنچى قېتىم يەنە كېلىپ قونغاندا، كىشىلەر بالىنى مۇبارەكلەپ، ئۇنىمىغىنىغا قويماي پادىشاھلىققا ئولتۇر-غۇزۇپتۇ.

بۇ ئىش مۇشۇ يەردە تۇرۇپ تۇرسۇن. بىز ئەمدى گەپنى ئۇنىڭ ئىنىسىدىن ئاڭلايلى:

ئىنىسى ھېلىقى «بارسا كەلمەس» يولغا مېڭىپ، ئاۋۋال قېلىن بىر جاڭگال-نىڭ ئىچىگە كىرىپتۇ، ئۇ-نىڭدىن چىقىپ بىر قور-

قۇنچىلۇق تاغنىڭ ئىچىگە كىرىپتۇ. قارىغۇدەك بولسا، ئۇنىڭ ئال-
دىدىلا بىر يەردىن قىپقىزىل ئوت كۆتۈرۈلۈپ، كېيىن شۇ ئوت
چىققان يەردىن بىر نەرسە ئۇنى دەم تارتىپتۇ. بالا بوراندا ئۇچقان
قامغاقتەك دومىلاپ بىر غارنىڭ ئاغزىغا كېلىپ قاپتۇ. ئۇ ئېسىد-
نى يىغىپ شۇنداق قارىسا، ئالدىدا بېشى داش قازاندەك، يوغانلىقى
قېرى توغراقتەك، ئۇزۇنلۇقى قىرىق غۇلاچ كېلىدىغان بىر ئەج-
دىھا تۇرغىدەك. ئەجدىھا شۇ زامان قوزغىلىپ، تاغ باغرىدىكى
ئۆيدەك بىر تاشنى يۆتكىگەنكەن، ئۇ يەردىن بىر غار ئېچىلىپتۇ،
ئەجدىھا بالىنى ھەيدەپ غارنىڭ ئىچىگە ئەكىرىپتۇ. بالا كىرىپ
قارىسا، غارنىڭ ئىچى تۈرلۈك جان - جانىۋار ۋە ئادەملەر بىلەن
تولغان. ئەسلىدە بۇلار ئەجدىھانىڭ يەيدىغان ئوزۇقلىرى ئىكەن.
ئەجدىھا ھەر ھەپتىدە بىر قېتىم ئوۋغا چىقىپ يۈزلەپ جان - جا-
نىۋارلارنى ۋە ئالدىغا ئۇچرىغان ئادەملەرنى دەم تارتىپ، مۇشۇ
يەرگە ئەكىرىدىكەن. قورسىقى ئاچقاندا بولسا بىر چەتتىن كاۋاپ
قىلىپ يەيدىكەن. بالا بۇ ئەھۋالنى ئوقۇپ قۇتۇلۇشنىڭ كويىغا
چۈشۈپتۇ. ئۇنىڭ يېنىدا خەنجىرى بارىكەن. ئۇ خەنجەر بىلەن
غارنىڭ بىر چېتىنى تېشىشكە باشلاپتۇ.

بىر چاغدا ئەجدىھا غار-
نىڭ ئاغزىنى ئېچىپ، ئون
غۇلاچ كېلىدىغان تۆمۈر
زىخنى غارنىڭ ئىچىگە
كىرگۈزۈپ، ئېلىنغاننى
زىخقا سانجىپ، كاۋاپ قىلىپ

يېڭىلى تۇرۇپتۇ. بالا ئادەملەر بىلەن بىللە غارنىڭ ئەڭ چەت بۇ -
لۇڭغا بېرىۋاپتۇ. ئەجدىھا بىر نۆۋەتتە بەش - ئالتە قېتىم
شۇنداق قىلىپ كاۋاپقا تويغاندىن كېيىن، غارنىڭ ئاغزىنى ھېلى -
قى يوغان تاش بىلەن يېپىپ قويۇپ، ئۆزى شۇ تاشقا بېشىنى قو -
يۇپ ئۇيقۇغا كېتىپتۇ.

ئەجدىھا بىر ئۇخلىغاندا ئۈچ كېچە - كۈندۈز ئۇخلايدىكەن.
بالا ئەجدىھانىڭ ئۇخلىغانلىقىدىن پايدىلىنىپ، غارنى تېشىنى
داۋام قىلىپتۇ. ئىككى كېچە - كۈندۈز دېگەندە ئاران ئادەم پاتقۇ -
دەك تۆشۈكنى تېشىپ، سىرتقا چىقىپ قارىسا، ئەجدىھا ئۇيقۇغا
غەرق بولۇپ كەتكەن. بىر تەرەپكە قارىسا، ئەجدىھانىڭ كاۋاپ پى -
شۇرىدىغان زىخى ئوتتا قىپقىزىل بولۇپ تاۋلىنىپ تۇرۇپتۇ. بالا
چەيدەسلىك بىلەن ھېلىقى زىخنىڭ سېپىدىن تۇتۇپ، ئوتتىن
كۆتۈرۈۋېلىپ، ئەجدىھانىڭ مېڭىسىگە تىققانىكەن، ئەجدىھانىڭ
مېڭىسى ۋاز - ۋۇژ قىلىپ كۆيۈشكە باشلاپتۇ. ئەجدىھا جان ئاچ -
چىقىدا بىر تولىغىنىپتۇ - دە، ھايال قالماي ئۆلۈپتۇ. بالا غار ئى -
چىدىكى ئادەملەرنى ۋە جان - جانىۋارلارنى قۇتۇلدۇرۇپتۇ.
بالا يەنە يولغا راۋان بولۇپتۇ. يولدا كېتىۋاتسا ئالدىغا ئۈچ

قاراقچى ئۇچراپتۇ. ئۇلار
بىر پادىشاھنىڭ كۈھىقاپتىن
ئالدۇرۇپ كېلىۋاتقان ئۈچ
ئېسىل نەرسىسىنى بۇلىغا -
نىكەن. ئۇنىڭ بىرسى ئۇ -
چىدىغان گىلەم، يەنە بىرسى

مىنسىدە دۆلدۈل، دەرياغا قويسا كۆۋرۈك بولىدىغان ھاسا، يەنە بىرسى تۇماق بولۇپ، كىمكى ئۇنى كىيىۋالسا ھېكمىگە كۆرۈن-مەيدىكەن. ئۈچ قاراقچى بۇ نەرسىلەرنى بۆلۈشەلمەي دە تالاشتا تۇرغاننىڭ ئۈستىگە كېلىپ قالغان بالىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭدىن ھېلىقى نەرسىلەرنى بۆلۈپ بېرىشنى ئۆتۈنۈپتۇ. بالا رازىلىق بېرىپ مۇنداق دەپتۇ:

— بىرسىڭلار ماڭا ئوقيارىڭلارنى بېرىڭلار، مەن ئۈچ تەرەپكە قارىتىپ ئۈچ ئوق ئۈزىمەن، ھەر بىرىڭلار بىرىنى تېپىپ كېلىد-سىلەر، كىم بۇرۇن تېپىپ كەلسە، گىلەمنى شۇ ئالىدۇ. ئىككىن-چى قېتىم تېپىپ كەلگىنى ھاسىنى، ئۈچىنچى قېتىم تېپىپ كەلگىنى تۇماقنى ئالسۇن، بولامدۇ؟

— بولىدۇ، — دەپتۇ قاراقچىلار.

بالا ئوقيانى ئېلىپ ئۈچ تەرەپكە قارىتىپ ئۈچ ئوق ئۈزۈپتۇ. ئۈچ قاراقچى ئوققا قاراپ يۈگۈرۈپ كېتىپتۇ. بالا شۇ زامان ھېلىقى تۇماقنى باشقا كىيىپ، ھاسىنى قولغا ئېلىپ، گىلەمگە چۈشۈپ «ئۈچ گىلەم» دەپتۇ. گىلەم ئاسمانغا كۆتۈرۈلۈپ، بالا كۆرسەتكەن تەرەپكە قاراپ ئۈچۈپتۇ. ئۈچ قاراقچى لېۋىنى چىشلەپ قاپتۇ.

بالا ئۈچۈپ بىر يەرگە كېلىپ تۆۋەنگە قارىغۇدەك بولسا، چىرايلىق بىر باغ كۆرۈنۈپتۇ. بالىنىڭ مۇشۇ باغدا ئولتۇرۇپ بىردەم ئارام

ئالغۇسى كەپتۈ - دە، «چۈش گىلەم!» دەپتۇ، گىلەم باغ ئىچىدىكى
بىر چىمەنزارلىققا چۈشۈپتۇ.

بۇ باغ مۇشۇ يۇرتتىكى پادىشاھنىڭ قىزىنىڭ كۆڭۈل ئاچىد -
دىغان جايى ئىكەن. شۇ كۈنى باغقا پادىشاھنىڭ قىزى سەيلىگە
چىققانكەن. بالىنىڭ گىلەم بىلەن بۇ يەرگە ئۇچۇپ چۈشۈشى
مەلىكىنىڭ كېنىزەكلىرىنى مېۋە ئۈزۈپ كېلىشكە بۇيرۇۋېتىپ،
ئۆزى ئارام ئېلىش ئۈچۈن ھېلىقى چىمەنزارلىققا كېلىپ تۇرۇ -
شىغا توغرا كەپتۇ. مەلىكە بۇ گىلەمنىڭ كارامىتىگە ھەيران بوپ -
تۇ. ئىشقىلىپ مۇشۇ گىلەمنى قولغا چۈشۈرۈشنىڭ كويىغا چۈ -
شۈپتۇ - دە، دەررۇ ئۆزىنى بالىغا ئاشىق قىلىپ كۆرسىتىپتۇ.
تۈرلۈك شېرىن سۆزلەر بىلەن بالىنى ئالداشقا باشلاپتۇ. ئاي دېسە
ئاي ئەمەس، كۈن دېسە كۈن ئەمەس مەلىكىنىڭ تۈرلۈك شېرىن -
شېكەر سۆزلىرىگە ئىشەنگەن بالا ئۇنى ئۆزىنىڭ يارى قىلىش
قارارىغا كەپتۇ، بالىنى ئالدىيالىغىنىغا خوشال بولغان مەلىكە بۇ
گىلەمنى قانداق قىلىپ قولغا چۈشۈرۈشنىڭ چارىسىنى ئىزلەپ:
«گىلەمنى بۇ يەردىلا ئېلىۋالغىلى بولماس، بالا بىلەن گىلەمگە
ئولتۇرۇپ بىر چۆللۈككە باراي، شۇ يەردە بالىنى قالدۇرۇپ، ئۆ -

زۇم گىلەمگە ئولتۇراي -

دە، ئۇچۇپ ئۆيۈمگە راۋان
بولاي، دەپ ئويلاپتۇ.

— ئۇنداق بولسا ئىك -

كىمىز بىللە ئۇچۇپ چىد -

قىپ، چەت - ياقىلارنى

سەيلى قىلىپ كېلەيلى، — دەپتۇ قىز.

مەلىكىنىڭ قورسىقىدىكى ھىيلىنى ئۇقمىغان بالا:

— بوپتۇ ئولتۇرۇڭ، سىزنى ئوينىتىپ كېلەي، — دەپ مە-
لىكىنى ئولتۇرغۇزۇپ ئاسمانغا كۆتۈرۈلۈپتۇ. بۇلار ئۈچۈپ بىر-
دەمدىلا بىر چۆل - جەزىرىگە بېرىپ قاپتۇ. بالا ئاۋۋال گىلەمدىن
چۈشۈپتۇ، ئۇنىڭ ئىستىراھەتكە ئولتۇرۇپ قالغىنىدىن پايدىلى-
نىپ، مەلىكە «ئۈچ گىلەم!» دەپلا ئاسمانغا كۆتۈرۈلۈپ ئۆيىگە
راۋان بوپتۇ.

بۇنى كۆرگەن بالا دەررۇ ھېلىقى تۇمىقىنى كىيىپ، ھاسىنى
دۈلدۈل قىلىپ مىنىپ ئارقىدىن قوغلاپتۇ. قىزمۇ ئۆيىگە يېتىپ
بېرىپ گىلەمدىن چۈشەي دېيىشىگە بالا يېتىپ كېلىپ سەكرەپ
گىلەمگە چىقىپتۇ - دە، «ئۈچ گىلەم!» دەپتىكەن، گىلەم يەنە كۆ-
تۈرۈلۈپتۇ. چۈشۈشكە ئۈمىد بولۇپ تۇرغان قىز يەرگە تىك موللاق
چۈشۈپتۇ. بالا ئۇچقان پېتى ئاكىسىنى ئىزلەپ ئاخىرى ئۇ تۇرغان
يۇرتقا چۈشۈپتۇ. ئۇنىڭ بۇ شەھەرگە كەلگەن كۈنى ئاكىسىنىڭ
يېڭى پادىشاھ بولغان ۋاقتىغا توغرا كەپتۇ. ئاكىسىنىڭ پادىشاھ-
لىقى ئۇلارنىڭ ئۆزلىرى تۇغۇلۇپ ئۆسكەن يۇرتلاردىن بىر قانچە-
چىسىنىڭ ئۈستىدىكى پادى-
شاھلىق ئىكەن. ئاكىسى

ئۆكسى بىلەن كۆرۈشۈپ،
ھال - ئەھۋال سورۇشۇپ،
شۇ يەردە ئۇنى ئۆزىگە ئوڭ
قول ۋەزىر قىلىپ تەيىنلەپ-

تۇ.

ئارىدىن بىر قانچە كۈن ئۆتۈپ، ئاكا - ئۇكا ئىككىسى ئۆز ئۆيىنى ئەسلىشىپتۇ. قارا كۆڭۈل ئانىسىنىڭ نېمە قىلىۋاتقانلىقىنى، ساددا دادىسىنىڭ نېمە ھاللارنى كەچۈرۈۋاتقانلىقىنى ئويلاپ، ئاخىرى ئۆزلىرى بىر بېرىپ كېلىش قارارىغا كەپتۇ.

ئەمدى ئۇلارنىڭ ئۆي ئىچىدىن گەپ ئاڭلايلى:

ئانىسى ھېلىقى قۇل ئاپىرىپ بەرگەن ئىككى كۈچۈكنىڭ يۈرىكىنى بايۋەچچىگە بېرىپتۇ. خوتۇن قۇلنى ئازاد قىلىۋېتىپتۇ. ئارىدىن بىر قانچە كۈن ئۆتكەندىن كېيىن، ھېلىقى بايۋەچچە بىر چۈش كۆرۈپتۇ، چۈشىدە، ھېلىقى يېگەن يۈرەك ئادەمنىڭ ئەمەس، ئىتنىڭ يۈرىكى ئىكەنلىكى مەلۇم بوپتۇ، ئۇ تىت - تىت بولۇپ، ئۆز گۆشىنى ئۆزى يېگۈدەك بوپتۇ. ئۆزىنىڭ يامان ھەۋسىسىدىن ياخشىلىق تاپالمىغان خوتۇنمۇ سەرسانلىقتا قاپتۇ.

كۈنلەردىن بىر كۈنى ئېرى ھەرەمدىن قايتىپ كەپتۇ.

خوتۇنى ئۇنىڭ ئالدىغا يىغلاپ چىقىپ:

— سىلى كەتكەندىن كېيىن ئىككى بالام بىلەن گۆھەر تۇ -

غىدىغان توخۇ ئۆلۈپ كەتتى، — دەپ ھازا ئېچىپتۇ. ئېرىمۇ

يىغلاپتۇ، قاقشاپتۇ. ئاخىر:

«قانداق قىلىمىز، تەقدىرگە

نېمە چارە، تەقدىرگە تەن

بەرگۈلۈك» دەپ ئۆزىگە تە -

سەللى بېرىپتۇ.

ئارىدىن بىر مەزگىل

ئۆتكەندە، ئۇلارنىڭ ھويلىسىغا بىر گىلەم ئۈچۈپ چۈشۈپتۇ. قا-
رىسا، ئۇنىڭ ئۈستىدىن پادىشاھلىق كىيىملىرى بىلەن بېزەلگەن
ئۆزلىرىنىڭ ئىككى ئوغلى چۈشۈپ كېلىۋاتقۇدەك، بۇنى كۆرۈپ
بوۋاي:

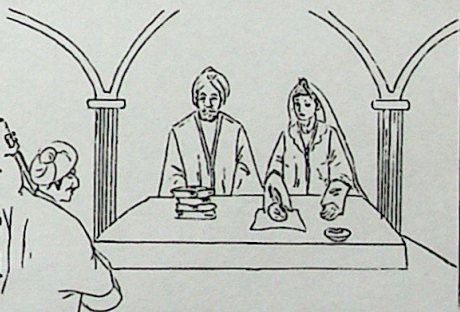
— ۋاي بالىلىرىم! — دەپ قۇچاقلاپ يىغلاپ كۆرۈشۈپتۇ. ئا-
نسى بولسا نېمە قىلىشنى بىلمەي تەمتىرەپ قاپتۇ.

بالىلار دادىسىغا بولغان ئەھۋاللارنى، ئانىسىنىڭ قارا كۆ-
ڭۈللۈك بىلەن قىلغان ئىشلىرىنى، ئۆزلىرىنىڭ بېشىدىن ئۆتكەن
ئىشلارنى بىر - بىرلەپ ئېيتىپ بەرگەندىن كېيىن، بوۋاي ئاچ-
چېقىغا بەس كېلەلمەي خوتۇنىنى ئەھلى جامائەت ئالدىدا تاش
بوران قىلغۇزۇپ كۆزدىن يوق قىپتۇ.

بالىلار دادىسىنى پادىشاھلىققا تەكلىپ قىلغانىكەن، بوۋاي:
— بۇ ئىش سىلەرگە لايىق. مەن قېرى ئادەمنىڭ قولىدىن
بۇ ئىش كەلمەيدۇ، — دەپ پادىشاھ بولغىلى زادى ئۇنىماپتۇ. با-
لىلار ئاخىر ئاتىسىنى ئېلىپ قايتىپتۇ. ھېلىقى بايۋەچچىنى ئۆ-
مۈرلۈك زىندانغا تاشلاپ، ئۆزلىرىنى ئۆلۈمدىن ئازاد قىلىۋەتكەن
ھېلىقى قۇلنى سول قول ۋەزىر قىلىۋاپتۇ.

بىلقۇتجان يېڭىلىقى

خېلىلا كۆپ بولغان بۇ چۆ-
چەكنى قىزىقىپ ئاڭلىغان
بولسىمۇ، كۆڭۈل يېرىم قى-
لىدىغان مەزمۇنلار خېلى

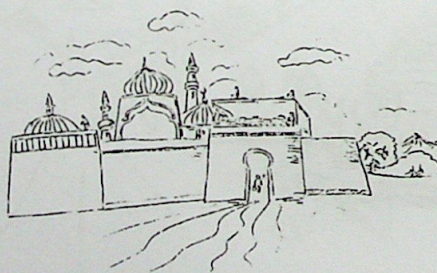

كۆپ بولغاچقا، غىياڭ قىلماي تۈگۈلۈپ ئولتۇرۇۋالغان ئىدى. مۆھتەرەم بوۋاي ئۇنى بىرنەچچە قېتىم سۆزلەشكە دەۋەت قىلغاندىن كېيىن:

— بوۋا، گۆھەر تۇغىدىغان توخۇ ھەققىدىكى چۆچەكنىڭ باش قىسمى ھەقىقەتەن قىزىقارلىق ۋە يېڭى ئىكەن، بەك قىزىقىپ ئاڭلىدىم. ئۇنىڭدىن كېيىنكى ۋەقەلەرگە كەلسەك، ئوتۇنچى بوۋاينىڭ خوتۇنىنىڭ بوۋايغا، بالىلىرىغا يۈزسىزلىك قىلىشى ۋە بۇنىڭ بىلەنلا چەكلىنىپ قالماي ئۇلارغا قەست قىلىشى مېنىڭ يۈرىكىمنى ئېزىۋەتتى. جاھاندا مۇشۇنداقمۇ رەزىل ئانىلار بولامدۇ؟ دېگەن ئوي بىلەن پۈچۈلۈنۈپ ئولتۇرۇپ قالدىم، — دېدى. مۆھتەرەم بوۋاي كۈلۈپ تۇرۇپ ئۇنىڭغا تەسەللى بەردى:

— ھەي ئەقىللىق بالا! شۇ نەرسە ئېسىڭدە بولسۇنكى، دۇندا يادا ئەنە شۇنداق رەزىل ئانىلارمۇ تېپىلىپ قالىدۇ، ئۇلارنىڭ رەزىللىكلىرى ئاخىر ئەل - يۇرت ئارىسىدا ئاشكارا بولۇپ، پاجىئەلىك ئاقىۋەتكە قالىدۇ ۋە كىشىلەرگە ئىبرەت بولىدۇ. بۇ چۆچەكنىڭ مەزمۇنى خۇددى «بۇيرۇغان ئالار، ئالدىرىغان قالار» دېگەن ھېكمەتتىكىدەك بولدى. ھېلىقى بايۋەچچە بىلەن خوتۇن ئالدىردى.

غانىدى، ئۇلارغا شاھلىق، مەرتىۋە نېسىپ بولمىدى، بالىلارنىڭ تەلىيى بار ئىدى، ئۇلارغا نېسىپ بولۇۋېتىلدى، ئۇلار پادىشاھ، ۋەزىر بولۇپ سەلتەنەت سۈرۈپ

دۇنيادىن ئۆتتى. رەزىل ئانا بىلەن يامان نىيەتلىك بايۋەچچە تې-
گىشلىك جازاسىنى تارتتى...

— گۆھەر تۇغىدىغان توخۇنىڭ خىسلىتى ئۆلۈشى بىلەنلا
يوق بولۇپ كېتەمدۇ؟ — دېدى بىلقۇتجان.

— شۇنداق، ئۇلار بايلىقنىڭ مەنبەسى بولغان خىسلەتلىك
توخۇنى ئۆلتۈرۈپ ئۇنىڭ خىسلىتىنى يوق قىلدى، بۇ خىسلەت
توخۇنىڭ بېشى بىلەن قاننىنىڭ گۆشىنى يەۋالغان ئىككى بالغا
نېسىپ بولدى...

بىلقۇتجان بىر دەم ئويغا چۆكۈپ ئولتۇرغاندىن كېيىن، تې-
مىنى يۆتكەش قارارىغا كەلگەندەك:

— بوۋا - بوۋا...! ماڭا يەنە بىر چۆچەك ئېيتىپ بېرىڭ،
تازا قىزىقلىرىدىن بولسۇن! — دېدى.

— ماقۇل - ماقۇل... مەن ساڭا ئەمدى «قاينا چۆگۈن»نى
ئېيتىپ بېرىم، — دېدى مۆھتەرەم بوۋاي ۋە چۆچىكىنى باشلاپ
كەتتى.

قاينا چۆگۈن

رەۋايەتلەرگە قارىغاندا، بۇرۇنقى زاماندا بىر قېرى دېھقان يا-
شايدىكەن، ئۇنىڭ مايسىخان ئاتلىق ئەمگەكچان ھەم چىرايلىق
بىر قىزى بار ئىكەن. مەھەللىدىكى ياش يىگىتلەرنىڭ ھەممىسى
مايسىخاننى ياخشى كۆرىدىكەن، ئەمما مايسىخان زېمىندار مامۇت-
نىڭكىدە يىللىقچى بولۇپ ئىشلەيدىغان قۇرباننى يارىتىدىكەن.
قىز ھەر دائىم قۇرباننىڭ قوي باققان يېرىگە بېرىپ ياردەملىش-
دىكەن ھەم ئۇنىڭغا نەي چالدۇرىدىكەن. قۇربانمۇ «توي قىلغۇدەك
پۇل تاپساملا، سېنىڭ بىلەن توي قىلاتتىم» دەيدىكەن.

بىر كۈنى قۇربان ئىشلىگەن ئىشى ئۈچۈن زېمىندار مامۇت-
تىن پۇل سورىغانىكەن، ئۇ «مەندە تېخى ھېسابلاشقۇدەك پۇلۇڭ
يوق» دەپتۇ. شۇنداق قىلىپ، ئاخىر قۇربان يۈرتىدىن ۋە مايسى-
خاندىن ۋاقىتلىق ئايرىلىپ، پۇل تېپىشنىڭ باشقا ئامالىنى ئىز-

دەشنى قارار قىپتۇ، لېكىن
ئۇ زامانلاردا ھەممە نەرسە
ئەمەلدارلار بىلەن زې-
مىندارلار قولىدا ئىكەن.
كەمبەغەللەرنىڭ پۇل تېپى-
شىغا ئامال يوق ئىكەن.

شۇڭا، قۇربان ئۈچ يىل مۇساپىر بولۇپ يۈرۈپ، پۇل تۇرماق ئىش - مۇ تاپالماپتۇ.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە، قۇربان سەپەردە كېتىۋېتىپ، بىر ئاقسا - قال بوۋايغا ئۇچراپ قاپتۇ. بوۋاي تاماق يېمىگەنلىكىنى، قورسىقى ئېچىپ ماغدۇرسىزلىنىپ كېتىۋاتقانلىقىنى ئېيتىپ، ئۇنىڭدىن نان سورايتۇ. قۇربان ئۆزىگە ئوخشاش جاپا - مۇشەققەت چەككەن كىشىنى كۆرسە چىداپ تۇرالماي غەمخورلۇق قىلىدىكەن. شۇڭا خۇرجۇنىدىكى ناندىن بىر ئاز ئېلىپ بوۋايغا بېرىپتۇ. بوۋاي يەپ بولۇپ يەنە سورايتىكەن، قۇربان ئۆزىنىڭ ياش ئىكەنلىكىنى، بوۋايغا قارىغاندا چىداملىقلىقىنى ئويلاپ ناننىڭ ھەممىسىنى بوۋايغا بېرىۋېتىپتۇ. بوۋاي قورسىقىنى تويغۇزۇۋالغاندىن كېيىن قۇربانغا چۆگۈننى بېرىپ، سۇ ئەكىلىشكە بۇيرۇپتۇ ۋە:

— يىگىت، سۇ ئېلىشتا چۆگۈننىڭ قاپقىمىنى ئېچىشنى، ئۆيلەنگەندىن كېيىن ئەمگەك قىلىشنى ئۇنۇتما، — دەپتۇ.

قۇربان ئېرىنمەستىن ھەم يىراق دېمەستىن بىر چۆگۈن سۇ ئەكىلىپ بېرىپتۇ. بوۋاي شۇنى ئىچىپ بولۇپ يەنە بۇيرۇپتۇ، قۇربان قورسىقىنىڭ ئاچلىقىغا قارماستىن يەنە مېڭىپتۇ، بۇ

چاغدا بوۋاي چاقىرىۋېلىپ:

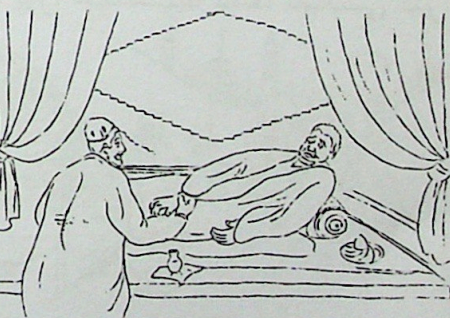
— ئاق كۆڭۈل يىگىت،

سېنىڭ نېمىگە ھاجىتىڭ

چۈشسە، شۇنى چۆگۈندىن

«قاينا چۆگۈن» دەپ سورد -

ساڭا بېرىدۇ، ھاجەت بولمىد -

غان نەرسىنى سورىما، — دەپتۇ.

قۇربان سۇنى ئەكەلسە بوۋاي يوق. «بۇ ئەجەب ئىشقا؟!» دەپ ھاڭ - تاڭ بولۇپ قاپتۇ قۇربان. شۇنىڭ بىلەن ئەتراپنى ئىزدەپ - تۇ، ۋارقىراپتۇ، لېكىن بوۋاينى ھېچقانداق يەردىن تاپالماپتۇ. ئۇ ھە، بۇ خىزىر ئوخشايدۇ، دەپ ئويلاپتۇ.

قورسىقى ئېچىپ كەتكەن قۇربان بوۋاينىڭ سۆزىنى يادىغا كەلتۈرۈپ «قاينا چۆگۈن» دەپ نان سورىغانىكەن، چۆگۈننىڭ ئى - چىدىن پۇرقىراپ ھورى چىقىپ تۇرغان ئىسسىق نان چىقىپتۇ. قۇربان خوشال بولغىنىدىن ناخشىسىنى ئېيتىپ، چۆگۈننى كۆ - تۈرگىنىچە يۇرتىغا راۋان بوپتۇ. كېتىۋېتىپ: مائىسخاننى ئەمدى ئالىدىغان بولدۇم، دەپ ئويلاپتۇ.

قۇربان كەتكەندىن كېيىن زېمىندار مامۇت ۋە شۇنىڭغا ئوخشاشلار مائىسخاننى ئېلىشنىڭ قەستىگە چۈشۈپتۇ. ئەمما ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئىشنى ۋۇجۇدقا چىقىرالماپتۇ. مائىسخان بولسا قۇرباننىڭ كېلىشىنى تۆت كۆزى بىلەن كۈتۈپ تۇرۇپتۇ. بىر كۈنى قۇربان ئاسماندىن چۈشكەندەكلا كېلىپ قاپتۇ. قولۇم - قوشنىلىرى ناھايىتى خوشال بوپتۇ. مامۇت بايلار بولسا

«بىر چۆگۈنلا ئەكەپتۇ، باشقا

ھېچنېمە تاپالماپتۇ» دېيىد -

شىپ زاڭلىق قىلىشىپتۇ.

قۇرباننىڭ ھەقىقەتەن

چۆگۈندىن باشقا ھېچنېمە -

سى يوق ئىكەن. ئۇ چۆگۈن -

دىن بىر نەرسە سورىماقچى بولۇپ، «پۇل سورايىمۇ ياكى باشقا نەرسىمۇ؟» دەپ ئويلاپتۇ، ئاخىر بىر كەتمەن بىلەن ئۇرۇق سوراپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بوز يەر ئېچىپ، دېھقانچىلىق قىلىپتۇ، مايسىخان ئۇنىڭغا ياردەملىشىپتۇ. كۈزلۈكى مول ھوسۇل ئاپتۇ. بۇنىڭ بىلەن يېمەك - ئىچمەك، كىيىم - كېچەك ۋە توي جابدۇق تەييارلاپ ئىككىسى توي قىلىشىپتۇ.

قۇرباننىڭ ھېكمەتلىك چۆگۈنى ھەققىدىكى خەۋەر تارقالغان. دىن كېيىن، مامۇت ئۇنى قولغا چۈشۈرۈشنى قەستلەپ، قۇرباننىڭ ئۆيىگە قاراپ مېڭىپتۇ.

قۇرباننىڭ مامۇتقا چۆگۈنىنى بېرىشكە كۆڭلى ئۈنمىسىمۇ، ھامان ئۇنىڭ تارتىۋالدىغانلىقىنى سېزىپ، دېھقانچىلىقتا ئىشلىتىدىغان قوراللارغا تېگىشنى ئويلاپتۇ. مايسىخان قۇرباننى چاقىرىۋېلىپ:

— مامۇتنىڭ كۆك ئېتىغا تېگىشنىڭ، يەر تېرىغاندا ئىشلەتمىز، — دەپ مەسلىھەت بېرىپتۇ.

بۇ ئىشنى ئاڭلاپ ھەيران بولغان جامائەت قۇربانغا ئەگىشىپ مېڭىپتىكەن، يېرىم يولدا چۆگۈنىنى ئېلىش ئۈچۈن كېلىۋاتقان مامۇتقا ئۇچراپتۇ.

— چۆگۈنۈمنى سېنىڭ كۆك ئېتىڭغا تېگىشىمەن، — دەپتۇ قۇربان.

— چۆگۈننىڭ سىرىنى كۆرسەت، — دەپتۇ مامۇت.

قۇربان جامائەت ئالدىدا «قاينا چۆگۈن» دەپتىكەن، خىلمۇ-خىل نەرسىلەر چىققىلى تۇرۇپتۇ، بارغانسېرى كۆپ چىقىپتۇ. مامۇت ھوشىنى يوقىتاي دەپ قايتۇ. قۇربان چۆگۈندىن چىققان نەرسە - كېرەكلەرنى بىللە كەلگەن كۆپچىلىككە بۆلۈپ بېرىپ، ئۇلارنىڭ رەھمىتىگە ئېرىشىپتۇ.

مامۇت ۋەدە بويىچە كۆك ئېتىنى چۆگۈنگە تېگىشىپ، تېخى-مۇ كۆپ نەرسىلەرنى ئېلىش ئۈچۈن ئالدىراپ ئۆيىگە مېڭىپتۇ. ئۆيىگە كېلىپ، قولۇم - قوشنا ۋە ئۆيىدىكىلەرنى ھەيدەپ چىقىد-رىۋېتىپ، ئىشىكىنى تاقاپ ئالتۇنلارنى يىغىۋېلىش ئۈچۈن تەييار-لىنىپتۇ.

قوشنىلىرى خېلى ۋاقىت تىڭ - تىڭلاپ كۆرسىمۇ، مامۇت-تىن ھېچ دېرەك بولماپتۇ. كىشىلەر بارغانسېرى كۆپىيىپ غۇل-غۇلا قىلىشىپتۇ، ئاقىۋەت ئۇلار ئۆيىگە كىرىپ قارىسا، چۆگۈندىن ئالتۇن ئەمەس، ئەكسىچە، ناھايىتى نۇرغۇن كېسەك چىقىپ، يا-ۋۇز مامۇتنى بېسىپ ئۆلتۈرۈپ قويۇپتۇ.

جامائەت خاسىيەتلىك چۆگۈننى قۇربانغا قايتۇرۇپ بېرىپتۇ. قۇربان پەقەت ھاجەت بولغاندىلا ئۇنىڭدىن نەرسە تەلەپ قىلىپتۇ، ھاجەت بولمىغاندا سورىماپ-

تۇ. شۇنداق قىلىپ بۇ يۇرتتىكىلەر زالىم بايلارنىڭ قولىدىن قۇتۇلۇپ، باي-باياشات، بەختلىك تۇرمۇش كەچۈرۈپتۇ.

بىلقۇتجان بۇ چۆچەكتىن تولۇق رازى بولۇپ، كۆزلىرىدىن نۇر چاقىناتقان ھالدا بوۋىسىغا قارىدى.

— بوۋا، بۇ ماڭا ئەڭ يارىغان چۆچەكلەرنىڭ بىرى بولدى، مەن بۇ چۆچەكنى بەك ياقتۇرۇپ قالدىم، — دېدى ئۇ كۈلۈپ تۈرۈپ، — بۇ چۆچەكتە ھەم سىرلىقلىق ھەم قىزىقارلىق مەزمۇن بار ئىكەن. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇنىڭدا ئىپادىلەنگەن مەزمۇن ئادەمنى چوڭقۇر ئويلارغا سالىدىكەن.

— سۆزۈڭ توغرا بالام! — دېدى مۆھتەرەم بوۋاي بىلقۇتجان. نىڭ بېشىنى سىلاپ تۇرۇپ، — ھەقىقەتەنمۇ «قاينا چۆڭگۈن» ئاق كۆڭۈل، سەممىلىكنى دوست تۇتقان كىشىلەرگە مەنسۇپ، ئەنە شۇنداق كىشىلەرنىڭلا تىلىكىنى ئىجابەت قىلىدۇ. يامان نىيەتلىكلەرنىڭ يامانلىقىنى بىتچىت قىلىدۇ ۋە ئۆزلىرىنىمۇ ھالا كەتكە يۈزلەندۈرىدۇ... بۇ چۆچەكنى ئىجاد قىلغان خەلقىمىز ئۆزلىرىنىڭ ئەينى چاغدا ئەمەلگە ئاشۇرالمىغان ئارزۇ - ئارمانلىرىنىڭ ھەممىسىنى مۇشۇنداق ھېكمەتلىك، خىسلەتلىك بۇيۇملارغا دۆڭگەپ ئاجايىپ - غارايىپ، ئۆزلىرىنىڭ مەنپەئىتى ئۈچۈن خىزمەت قىلىدىغان سېھىر -

لىك بىر دۇنيا يارىتىپ چىققان. بۇنداق خىسلەتلىك بۇيۇملار ئاق كۆڭۈللۈكنىڭ سەۋەبىدىن ئۇلاردىن بىرىگە نېسىپ بولىدۇ، ئۇلار بۇنىڭ

ۋاستىسى بىلەن ئۆزلىرىنىڭ زۆرۈر ھاجىتىنى راۋا قىلىدۇ، بۇ ئارىلىقتا يامان نىيەتلىكلەرنىڭ ھۇجۇمىدا بۇ نەرسىلەردىن بەزدە ئايرىلىپ قالىدۇ، بىر ئاماللارنى قىلىپ ئۇنى يەنە قايتا قولغا چۈشۈرىدۇ ۋە كېيىنكى ئۆمرىنى بەخت - سائادەتلىك ئۆتكۈزۈشكە باشلايدۇ. خىسلەتلىك نەرسىلەرنىڭ خەلقىمىز ياراتقان چۆچەكلەردە نېمە ئۈچۈن شۇنچە كۆپ سالماقنى ئىگىلەپ كېتىشىنىڭ سەۋەبىمۇ ئەنە شۇ. دېمەك، خەلقىمىز گۈزەللىككە ئىنتىلىگەن، بولۇپمۇ قەلب گۈزەللىكىگە ئىنتايىن ھەۋەس قىلغان، ئۆزلىرىنىڭ زۆرۈر ئېھتىياجلىرىنى قامدايدىغان خاسىيەتلىك بۇ يۇملارغا پەقەت ئۆزلىرىدىكى گۈزەل قەلب ۋە ياخشى خۇيلار تۈپەيلىدىنلا ئېرىشكەن ۋە بۇ نەرسىلەر بىلەن ئۆمۈرلىرىنى باياشاتلىق، بەخت قوينىدا ئۆتكۈزۈشنى تەسەۋۋۇر قىلغان. ئويلاپ باققىن، بۇنداق تەسەۋۋۇر نەقەدەر شېرىن - ھە؟..!

بىلىقتىن قايىل بولۇپ بېشىنى لىڭشىتتى.

— ئەمدى تېمىنى يەنە يۆتكەيلى. باشقا چۆچەكلەر ھەققىدە سۆزلىشەيلى، — دېدى مۆھتەرەم بوۋاي.

— بوۋا، يەنە بىر قىزىقارلىق چۆچىكىڭىز بار ئوخشىمىدۇ؟

— بار - بار، بولمامدىغان، سەن ئاڭلاشقا تاقەت قىلساڭلا،

مەندە چۆچەك تۈگەپ قالمايدۇ!

— ئەمەسە ئېيتىپ بېرىڭ، بوۋا!

خاسىيەتلىك تاش

بۇرۇنقى زاماندا بەختى ئىسىملىك بىر يىگىت ئۆتكەنكەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۇنىڭ ئانىسى تۈگەپ كېتىپتۇ. ئۇزۇن ئۆتمەي دادىسىمۇ ئېغىر كېسەل بولۇپ يېتىپ قاپتۇ. ئۇ جان ئۇزۇش ئالدىدا بەختنى قېشىغا چاقىرىپ، كاڭىنىڭ تېگىدىن ساقىدەك بىر تاشنى ئېلىپ:

— بالام، بۇ خاسىيەتلىك تاش، مەندىن ساڭا قالدىغان مىراس. مەن بەگنىڭ يېرىدە ئىشلەپ يۈرگەن كۈنلەرنىڭ بىرىدە، بۇلاقتا بىر نىمجان بېلىق لەيلەپ قاپتىكەن. بېلىققا ئىچىم ئاغ-رىپ، ھەر كۈنى نان تاشلاپ بېرىپ ساقايتقاندىم، بۇ تاشنى ئەنە شۇ بېلىق ماڭا بۇلاقنىڭ تېگىدىن ئاچىقىپ بەرگەن. بېلىق تاش-نى بېرىۋېتىپ: «سەن ماڭا كۆپ ياخشىلىق قىلدىڭ، ياخشىلىققا ياخشىلىق، بۇ تاشنى ئال، ئېسىڭدە چىڭ ساقلا، بۇ، دۇنيادىكى يەتمىش يەتتە خىل دورىدىن ياسالغان تاش، جېنى تېنىد-دىن چىقمىغان ھەر قانداق كېسەلگە مۇشۇ تاشنى چايقاپ سۈيىنى ئىچكۈزسە سەللە-مازا ساقىيىدۇ» دېگەندى.

مەن بۇنى ئۇنتۇپ قاپتىمەن. ئەمدى ئېسىمگە كەلدى. ئۆزۈمگە ئىشلەتمەيمەن، چۈنكى ساقىيىپ يەنە بەگنىڭ زۇلمىنى، يوقسۇز - لۇقنىڭ دەردىنى تارتىشنى خالىمايمەن، — دەپتۇ — دە، تاشنى بەختىگە بېرىپ جان ئۈزۈپتۇ.

بەختى بايلارنىڭ زۇلمىنى كۆپ كۆرگەچكە، كەمبەغەل، يوق - سۇللارغا جان كۆيەر يىگىت بولۇپ ئۆسۈپتۇ. كەمبەغەللەردىن كىم ئاغرىپ - تارتىپ قالسا، ھېچقانداق ھەق ئالماي ئۇلارنى خاسىيەتلىك تاش بىلەن ساقايتىپ قويدىكەن. كەمبەغەللەرمۇ بەختىنى ناھايىتى ياخشى كۆرىدىكەن.

خاسىيەتلىك تاشنىڭ خىسلىتىدىن خەۋەر تاپقان بەگ تاشنى قولغا كىرگۈزۈشنىڭ كويىغا كىرىپتۇ. بەگنىڭ قارا نىيىتىنى بىلگەن بەختى باشقا يۇرتقا باش ئېلىپ چىقىپ كېتىپتۇ. ئۇ نەچچە كۈنلەپ يول يۈرۈپتۇ، يۈرگەندىمۇ مول يۈرۈپتۇ، تاغلارنى ئېشىپ، چۆللەرنى كېزىپ، دەريالارنى كېچىپتۇ. شۇنداق مېڭىپ كېلىۋېتىپ، يولدا نىمجان بولۇپ ياتقان بىر چاشقاننى كۆرۈپتۇ ۋە: «بۇمۇ خۇدانىڭ بىر مەخلۇقى، ساقايتىپ قويماي» دەپ ئويلاپ بېلىدىكى قاپقىدىن سۇ ئېلىپ، تاشنى چايقاپ چاشقانغا ئىچكۈزگەنىكەن، ئۆلەر ھالدا ياتقان چاشقان شۇ ھامان سىلكنىپ قوپۇپتۇ — دە، زۇۋانغا كىرىپ:

ئوزۇق ئىزلەپ يۈرگىنىمدە بىر ھارۋا،
بېسىپ كېتىپ مېنى قويدى بۇ ھالغا.
قۇتۇلدۇردۇڭ يىگىت مېنى ئۆلۈمدىن،

نېمە كېرەك ساڭا، ئېيتقىن كۆڭلۈڭدىن؟

دەپتۇ. بەختى:

كېرەك ئەمەس سەندىن ماڭا ھېچنېمە،
كەت ئۇۋاڭغا، مېنىڭدىن سەن غەم يېمە.
دەپ يولغا مېڭىپتۇ. ئەمما چاشقان بەختىنىڭ ئالدىغا ئۆ-

تۈپ:

بېرەي دېسەم يوقتۇر ئالتۇن - كۈمۈشۈم.
ياخشى ساقلا، سوۋغام بولسۇن بىر تۈكۈم.
ئېغىر كۈنلەر چۈشەر بولسا بېشىڭغا،
كۆيدۈر تۈكنى، مەن بارىمەن قېشىڭغا.
دەپ بىر تال تۈكنى بەختىگە بېرىپ كۆزدىن غايىب بوپتۇ.
بەختى تۈكنى ئېلىپ يولغا راۋان بولۇپتۇ. يەنە خېلى كۆپ
يوللارنى باسقاندىن كېيىن ئالدىدا تولغىنىپ ياتقان بىر نىمجان
يىلان ئۇچراپتۇ. بەختى «بۇمۇ خۇدانىڭ جانئۆرى» دەپ ئۇنىڭغا
خاسىيەتلىك تاشنىڭ سۈيىدىن ئىچكۈزۈپتۇ، ھايال ئۆتمەي يىلان-
مۇ سەللىمازا ساقىيىپتۇ. ساقىيىپتۇ - دە، قۇيرۇقى بىلەن تىك
كۆتۈرۈلۈپ، بەختىگە قاراپ مۇنداق دەپتۇ:

كېتىپ بارسام ئات دەسسىدى بېلىمدىن،
بەك قىينالدىم جېنىم چىقماي تېنىمدىن.
كېلىپ ئۆلەي دېگىنىمدە جان بەردىڭ،
تارتىنىمىغىن نېمە كېرەك مېنىڭدىن؟

بەختى يىلانغا قاراپ:

سورمايمەن يىلان سەندىن، ھېچنېمە،
خوش قالغىن سەن، مېنىڭدىن ھېچ غەم يېمە.
دەپ مېڭىپتۇ.

ئىككى چامدام ماڭماي يىلان بەختىنىڭ ئالدىنى توسۇپ:

سورمىساڭ ھېچنەرسىنى مېنىڭدىن،
بىردەم توختا، ساڭا بېرەي تىلىمدىن.
ئېغىر كۈنلەر چۈشەر بولسا بېشىڭغا،
كۆيدۈر تىلىنى، مەن بارمەن قېشىڭغا.
دەپ تىلىنى ئۈزۈپ، بەختىگە بېرىپ كېتىپتۇ. بەختى بۇندە -
مۇ پوتىسىغا تۈگۈپتۇ - دە، يولىنى داۋام قىلىپتۇ. يەنە مەنزىل
ئېشىپ كېتىپ بارسا، بىر نەرسىنىڭ «غوڭ - غوڭ» قىلغان
ئاۋازى ئاڭلىنىپتۇ، ئەمما ئۆزى كۆرۈنمىگۈدەك، شۇنداق قارىسا،
قاتتىق بىر ھەرە ئۇچالماي پىرقىراپ ياتقۇدەك، بەختى ھەرىگە -
مۇ خاسىيەتلىك تاشنىڭ سۈيىنى ئىچكۈزۈپتۇ، ھەرە بىردەمدىلا
قاتات چىقىرىپ، بەختىنىڭ بېشىدىن نەچچە ئايلىنىپ ئۇچۇپتۇ -
دە، مۇنداق دەپتۇ:

قامچا تېگىپ ئايرىلغاچقا قاناتتىن،
پەرۋاز قىلىپ ئۇچالماستىن ياتاتتىم.
قاتات بېرىپ قۇتۇلدۇردۇڭ ئازابىتىن،
تارتىنمىغىن، نېمە كېرەك ئېيت مەندىن؟

بەختى:

كېرەك ئەمەس سەندىن ماڭا ھېچنېمە،
 گۈل تېرىپ يەپ ئەلگە ھەسەل بېرىۋەر.
 دەپ ئۆز يولىغا مېڭىپتۇ، ئەمما ھەرە بېشىدا غوغۇلداپ بىل-
 لىلا ئۇچۇپ كېتىۋاتقۇدەك، بەختى توختاپتۇ. شۇ چاغدە ھەرە:
 توختاپ تۇرغىن سەۋر قىلىپ ئادەم زات،
 ھېچبولمىسا يۈلۈپ بېرەي بىر قانات.
 ئېغىر كۈنلەر چۈشەر بولسا بېشىڭغا،
 شۇنى كۆيدۈر، مەن بارىمەن قېشىڭغا.
 دەپ ئۇچۇپ كېتىپتۇ.

بەختى يەنە ئۆز يولىغا راۋان بولۇپتۇ. بىر جەزىرىدە كېتىپ
 بارسا، ئۆزى قۇراملىق بىر ياش يىگىت يول ئۈستىدە ئىگراپ،
 «ئاھ» چېكىپ ياتقۇدەك، ئاغرىقنىڭ ئازابىدىن رەڭگى پۈرۈشۈپ،
 كۆزلىرى ئولتۇرۇشۇپ، كالىپۇكلىرى گەز باغلاپ كېتىپتۇدەك.
 بۇنى كۆرۈپ بەختىنىڭ يۈرىكى ئېچىشىپ كېتىپتۇ. دەرھال تاش-
 نى چايقاپ سۈيىنى ئىچكۈزگەن ھامان ئۇمۇ سەللىمازا ساقىيىپ-
 تۇ ۋە بەختىگە كۆپ رەھمەت
 ئېيتىپتۇ.

— بۇرادەر، مېنى ئۆ-
 لۈمدىن قۇتۇلدۇردۇڭ، —
 دەپتۇ يىگىت، — بۇ خالىس
 ياخشىلىقنىڭ ئۈچۈن ساڭا

ئۆمۈرۋايەت قۇل بولمەن.

— مەن ئاتا - ئانىسىز بىر يېتىم - مۇساپىرمەن، باشقىلار -
نى قۇل قىلىشنى خالىمايمەن. ئەگەر ساڭا ماقۇل كەلسە، ئۆمۈر -
لۈك دوست بولايلى.

بەختىنىڭ بۇ تەكلىپى يىگىتىكمۇ ماقۇل كەپتۇ. ئىككىسى
جان دوست بولۇپ يولغا چۈشۈپتۇ. تاپقىنىنى تەڭ يەپ، تاغ -
داۋان، چۆل - جەزىرىلەرنى بېسىپ ئۆتۈپ، بىر چوڭ شەھەرگە
كەپتۇ. بۇ شەھەر شۇ مەملىكەت پادىشاھىنىڭ پايتەختى ئىكەن.
بۇ پادىشاھنىڭ بىر قىزى بولۇپ، ئون بەش يىلدىن بېرى ئېغىر
كېسەل ئىكەن. پادىشاھ قىزىنى تولمۇ ياخشى كۆرىدىكەن. ئۇ -
نىڭ قىلمىغان ئامالى، كۆرسەتمىگەن تېۋىپى قالماپتۇ، قىز سا -
قايماپتۇ. ئاخىر پادىشاھ «ئەگەر كىمدە كىم قىزىمنى ساقايتسا،
شۇ كىشىگە قىزىمنى ھەم پادىشاھلىقىمنى بېرىمەن» دەپ ئۆزدە -
نىڭ قول ئاستىدىكى جايلارنىڭ ھەممىسىگە جاكار قىلغىنىغا
ئۈچ - تۆت ئاي بوپتۇ، لېكىن بۇ كېسەلگە داۋا تاپىدىغان كىشى
تېخىچە تېپىلماپتۇ. بۇ ئەھۋالنى ئۇققاندىن كېيىن ھېلىقى يە -
گىتنىڭ نىيىتى بۇزۇلۇپتۇ - دە، بەختىنىڭ خاسىيەتلىك تېشىدە -
نى ئوغرىلاپ، توپتوغرا ئور -

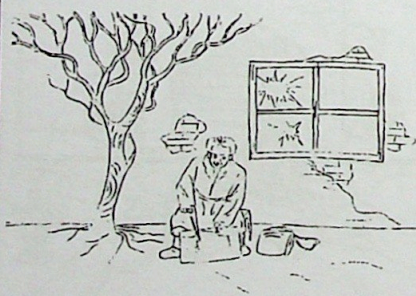
دىغا بېرىپ پادىشاھقا:

— قىزىڭىزنى مەن سا -

قايتىمەن، — دەپتۇ.

پادىشاھ خۇشاللىقىدىن

قىن - قىنىغا پاتماي يە -

گىتىنى قىزنىڭ ھۇجرىسىغا باشلاپ كىرىپتۇ. يىگىت خاسىيەتلىك تاشنى چاپچاپ سۈيىنى ئاغزىغا تېمىتقانكەن، قىز سەللىمازا سا- قىيىپ كېتىپتۇ. پادىشاھ قول ئاستىدىكى ۋەزىر، ئۆلىمالىرىغا دەرھال توي تەييارلىقى قىلىش توغرىسىدا بۇيرۇق بېرىپتۇ. بۇ خەۋەر بىردەمدە پۈتۈن شەھەرگە پۇر كېتىپتۇ. ئەھۋالدىن خەۋەر تاپقان بەختى ناھايىتى غەزەپلىنىپتۇ، بىراق ھېلىقى ساختىپەز دوستى پادىشاھقا كۈيۈڭۈل بولۇش ئالدىدا تۇرغاندا ئۇنىڭغا قانداقمۇ كۈچى يەتسۇن؟ بۇنى ئويلاپ بېشى قېتىپ تۇرغىنىدا، بىردىنلا يولدىكى چاشقان، يىلان، ھەرلىرىنىڭ بەرگەن سوۋغىلى- رى ئېسىگە چۈشۈپتۇ، بەختىدە ئۈمىد پەيدا بوپتۇ. چاشقاننىڭ تۈكىنى كۆيدۈرگەنكەن، ھايال ئۆتمەي چاشقان ھازىر بوپتۇ. — بېشىڭغا نېمە كۈن چۈشتى؟ — دەپ سوراپتۇ چاشقان. بەختى بېشىدىن ئۆتكەننى ئېيتىپ بېرىپتۇ. چاشقان ئەھۋالنى ئۇققاندىن كېيىن: — تاڭ ئاتقاندا تاش قولۇڭدا بولىدۇ، — دەپ چىقىپ كە- تىپتۇ.

بەختى: تاش قولۇمغا كىرسىلا يەنە بىر ئامال قىلىمەن، دەپ ئويلاپتۇ. بىر چاغدا ئۆيىدە ۋىچىرىلغان ئاۋاز پەيدا بوپ- تۇ، قارىسا چاشقان بەختى- نىڭ ئالدىغا كېلىپ ئاغزى- دىن تاشنى چىقىرىپ، خوش- لىشىپ كۆزدىن غايىب بو-

لۇپتۇ.

بەختى يىلاننىڭ تىلىنى كۆيدۈرگەنىكەن، دەرھال يىلان پەيدا بولۇپ بەختىگە «مەندىن ساڭا قانداق ياردەم كېرەك؟» دەپتۇ. بەختى بولغان ئەھۋالنى ئېيتىپتۇ. يىلان بىر ئاز ئويلىنىپ:

— سەن پادىشاھنىڭ قىزىنى ئالسىەن، پادىشاھمۇ بولسىەن. بۇنىڭ ئۈچۈن ئالدى بىلەن تاشنى ئېلىپ قاچقان قاراقچىنى زە- ھىرىم بىلەن چېقىپ ئۆلتۈرمىەن، ئاندىن كېيىن پادىشاھنىڭ قىزىنى چاقىمەن. ئۇنى سېنىڭ قولۇڭدىكى خاسىيەتلىك تاشتىن باشقا ھېچنەرسە ساقايتالمايدۇ، — دەپتۇ.

بىر ئاش پىشىم ۋاقىت ئۆتەر - ئۆتمەيلا پۈتۈن شەھەردە «پا- دىشاھقا كۈيۈڭۈڭ بولمىدىغان يىگىت ئۆلۈپ، قىزى يەنە بۇرۇنقى كېسەل ھالىغا كېلىپ قاپتۇ» دېگەن سۆز تاراپتۇ.

ئەتىسىگىلا جاكارچىلار يەنە كوچىمۇ كوچا يۈرۈپ، پادىشاھ- نىڭ پەرىمانىنى ئاڭلىتىپتۇ. ئۈچىنچى كۈنى بەختى ئوردىغا بې- رىپ، پادىشاھقا قىزىنى ساقايتىدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. پادىشاھمۇ بۇنىڭغا كۆنۈپ، ئۇنى قىزىنىڭ ھۇجرىسىغا كىرگۈزۈپتۇ. بەختى قىزىنى ساقايتىپتۇ. قىز كېلىشكەن بۇ زېرەك يىگىتنى كۆرۈپ

ئاشق بولۇپ قاپتۇ. بەختى -

مۇ قىزغا ئاشق بولۇپ قاپ-

تۇ. بۇلار سىردىشىپ -

مۇڭدىشىپ، خۇشال -

خۇرام پادىشاھنىڭ ئالدىغا

كىرىپتۇ. ئەمەلدارلىرى ئۆز

ئارا مەسلىھەتلىشىپ، بەختىنىڭ كەمبەغەللىكىنى باھانە قىلىپ، پادىشاھنى ۋەدىسىدىن قايتۇرماقچى بوپتۇ. پادىشاھ باشتىكى پىكرىدىن قايتىپ، بەختىگە نۇرغۇن مال - دۇنيا بەرمەكچى بوپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان بەختى، مەلىكە ۋە شەھەر خەلقى پادىشاھقا قاتتىق نارازى بوپتۇ. خەلقنىڭ نارازىلىقىنى ئاڭلاپ پادىشاھ بىلەن ئەمەلدارلار ئەندىشەگە چۈشۈپتۇ، كېڭىشىپ بەختىگە شەرت قو-
يۇپتۇ:

— بۇ يىگىت تىۋىپلىقتا تېڭى يوق ئىكەن، بىراق ئەقلى بار - يوقلىقىنى سىنايمىز. بۇنىڭ شەرتى ئات ۋە ھەممە جابدۇق - سايمانلىرى ئوخشاش بولغان قىرىق مەپىنى يىگىتنىڭ ئالدىدىن ئۆتكۈزۈمىز. مەلىكىنىڭ قايسى مەپىدە ئىكەنلىكىنى تاپالسا، بۇرۇنقى شەرتنى ئادا قىلالى، — دەپتۇ.

بەختى پادىشاھتىن پۈتۈن شەھەر خەلقى ئالدىدا ۋەدە ئېلىپ، بۇ شەرتنى قوبۇل قىلىپتۇ. ھەرىنىڭ قاننىنى كۆيدۈرگەنكەن، شۇ ھامان ھەرە كېلىپ بەختىنىڭ بېشىغا قونۇپتۇ. ھەرە بەختىدىن ئەھۋالنى ئۇقۇپ:

— سەن غەم قىلما، مەپىلەر ئۆتكەندە مەن قايسى ئاتنىڭ

بېشىدا ئۇچۇپ يۈرسەم شۇ مەپىنى تۇت، — دەپ ئۇچۇپ كېتىپتۇ.

بۇ چاغدا جاراڭ - جۇ -

رۇڭ قىلىپ، بىر - بىرىگە

ئويۇم ئوخشاش قىرىق مەپە

كېلىۋاتقۇدەك. بەختى كۆزىنى ئوبدان ئۇۋۇلىۋېتىپ، مەپىلەرگە قېتىلغان ئاتلارغا زەن قويۇپ قارايتۇ. بىر مەپە ئۆتۈپتۇ، ئىككى مەپە ئۆتۈپتۇ، ھەرە كۆرۈنمەپتۇ. يىگىرمە - ئوتتۇز مەپىمۇ ئۆتۈپ بوپتۇ، بەختى جىم تۇرغۇدەك. مەيدانغا يىغىلغان كىشىلەر ھايا. جانغا چۆمۈپتۇ، بەختىمۇ ئەندىشە قىلىشقا باشلاپتۇ. ئوتتۇز سەككىزىنچى مەپىمۇ ئۆتۈپ كېتىپتۇ. ئوتتۇز توققۇزىنچى مەپە ئالدىدىن ئۆتۈپ كېتىپ بارغاندا، ئاتنىڭ بېشىدا غۇڭۇلداپ ئۇچۇپ كېتىپ بارغان ھەرىنى كۆرۈپتۇ - دە، بەختى يۈگۈرۈپ بېرىپ مەپىگە چىقىپتۇ، قارىسا مەپىنىڭ ئىچىدە مەلىكە ئولتۇرغۇدەك. بەختى مەپىنى ئۇدۇل ئوردىغا قاراپ ھەيدەپتۇ. مەيدانغا يىغىلغان خەلقىمۇ مەپىنىڭ ئارقىسىدىن ئەگىشىپ كېتىپتۇ. پادىشاھ پۈتۈن خەلق ئالدىدا بەرگەن ۋەدىسىدىن يانالمىي تەختتىن چۈشۈپ، بەخ- تىگە پادىشاھلىقنى ئۆتكۈزۈپ بېرىپتۇ. بەختى قىرىق كېچە - كۈندۈز توي قىلىپ، مەلىكىنى ئاپتۇ ۋە ئادالەت بىلەن يۇرت سۇراپتۇ.

بىلقۇتجان بۇ چۆچەكنى ئاڭلاپ بولغاندىن كېيىن، تولىمۇ

ھاياجانلىنىپ:

— بوۋا، مەن بۇ چۆ-
چەكنى ئاڭلاپ بەك تەسىر-
لەندىم، — دېدى ئۆزىنى با-
سالماي، — بەختىنىڭ ئە-
قىللىقلىقى، باشقا جان -

جانىۋارلارغا خەير خاھلىق قىلىشى ئادەمنى بەك جەلپ قىلىدۇ. كەن. مەن بۇ چۆچەك ئارقىلىق، باشقىلارغا خالىس ياخشىلىق قىلىشنىڭ شارائىتىنى چۈشەندىم، شۇنداقلا كىشىلەرگە ياخشىلىق قىلغاندا چوقۇم ئۆزىگە ياخشىلىق ياندىغانلىقىنى، يامان نىيەتلىكلەرنىڭ ئاخىر بىر كۈنى پاجىئەلىك ئاقىۋەتكە قالىدىغانلىقىدىن ئىبارەت ھاياتىي ھەقىقەتنى چۈشىنىۋالدىم. مۆھتەرەم بوۋاي بىلقۇتجاننىڭ تەھلىلىدىن شادلىنىپ: — ناھايىتى توغرا چۈشىنىپسەن، جېنىم بالام! — دەپ ئۇنى ماختىدى.

بىلقۇتجان تولىمۇ خۇشال بولۇپ، بوۋىسىنىڭ بوينىغا ئېسىدلىپ ئامراقلىق قىلدى. بوۋاي ئۇنىڭ قىلىقلىرىدىن ئىچ - ئىچىدىن خۇشال بولۇپ، مۇنداق دېدى: — بالام، ئەسلىدە بىر ئاز ئارام ئېلىۋېلىپ ئېيتىپ بېرەي دېگەندىم. بوپتۇ، قىزغىنلىقنىڭ شۇنداق بولسا، ئېيتىپ بېرەي! — بەك ياخشى بولدى! — دېدى بىلقۇتجان ۋە بوۋىسىنىڭ ئاغزىغا تەلمۈرۈپ ئولتۇردى.

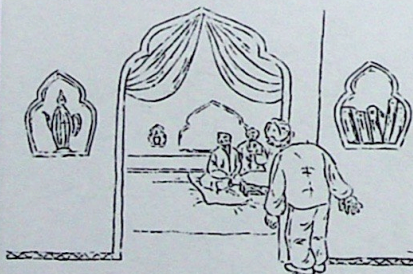
خاسىيەتلىك قۇش

ئۆتكەن زاماندا بىر دېھقان بولۇپ، ئۇنىڭ ئىككى ئوغلى بار ئىكەن. چوڭ ئوغلىنىڭ ئىسمى خوجاھەسەن، كىچىك ئوغلىنىڭ خوجاھۇسەن ئىكەن. چوڭ ئوغلى يەتتە ياشقا، كىچىك ئوغلى بەش ياشقا يەتكەندە، ئانىسى ۋاپات بوپتۇ. دېھقان ئىككى ئوغلىنى بىر قىپ تەربىيەلەپ چوڭ قىلىپتۇ. بۇ ئوغۇللار چوڭ بولۇپ ۋايىغا يەتكەندە، دادىمۇ ۋاپات بولۇپتۇ.

چوڭ ئوغۇل ئاق كۆڭۈل، سەمىمى ئىكەن. ئۇ بىر قىزغا ئۆيلىنىپتۇ. ئاي ئۆتۈپتۇ، يىل ئۆتۈپتۇ، ئۇنىڭ خوتۇنى قوشكې - زەك پەرزەنت تۇغۇپتۇ. دېھقاننىڭ كىچىك ئوغلىنىڭ خۇي - پەي - لى ئەسكى، ئۆزى مەككەر، ئالدامچى، بەتنىيەت ئىكەن. ئۇ كىشى - لەرنى ئالداپ - سىلاپ، مەككەرلىق، زىيانكەشلىك يولى بىلەن باي بولۇپ كېتىپتۇ. بۇمۇ ئۆي -

لىنىپتۇ. لېكىن پەرزەنت يۈزى كۆرمەپتۇ.

خوجاھەسەننىڭ ئىككى ئوغلى چوڭ بولۇپتۇ. ئۇلار دائىم جاڭگالغا بېرىپ ئوتۇن - ئېلىپ كېلىدىكەن. كۈنلەر -

نىڭ بىرىدە جاڭگالغا ئوتۇنغا كېتىپ بارسا، يولدا ئاجايىپ گۈزەل قۇش يولۇقۇپتۇ. بۇ ئىككى ئوغۇل قۇشنى تۇتۇۋاپتۇ. بۇلار ئۆم-رىدە مۇنداق قۇشنى زادى كۆرمەپتىكەن. بۇ قۇشنىڭ چىرايلىقلىقىدىن ئادەمنىڭ زوقى كېلىدىكەن. بۇلار خۇشاللىقتا قۇشنى ئۆيىگە ئېلىپ بېرىپتۇ. بۇ قۇشنى كۆرۈپ دادىسى ناھايىتى خۇشال بولۇپتۇ ۋە:

— بۇ چىرايلىق قۇش ئىكەن. باي داداڭلارنىڭ ئۆيىگە ئاپىد-رىپ بېرىڭلار، پۇل بەرسە ئېلىپ كېلەرسىلەر، — دەپ ئەۋەتىپتۇ.

بالىلار خۇشال بولۇشۇپ، قۇشنى باي دادىسىنىڭكىگە ئاپىد-رىپتۇ. بۇنى كۆرگەن باي قۇشنىڭ خاسىيەتلىك قۇش ئىكەنلىكىنى بىلىپ ناھايىتى خۇشال بولۇپتۇ. قۇشنى ئېلىپ قېلىپ «ئەتە كېلىڭلار، پۇل بېرىمەن» دەپتۇ. بالىلار قايتىپ كېتىپتۇ. باي خاسىيەتلىك قۇشنى قولغا چۈشەرگەندىن كېيىن: «ئەم-

دى پۈتمەس - تۈگىمەس دۇنياغا ئېرىشتىم. بۇ يۇرتتا مەندىن كاتتا باي تېپىلمايدۇ» دەپ خۇشاللىقى ئىچىگە پاتماي قاپتۇ. قۇشنى ئۆلتۈرۈپ كېچىچە ئۇخلىماي، ئىچ - قارنىنى پاكىز ئادالاپ، ئەتىسى ئەتىگىنى

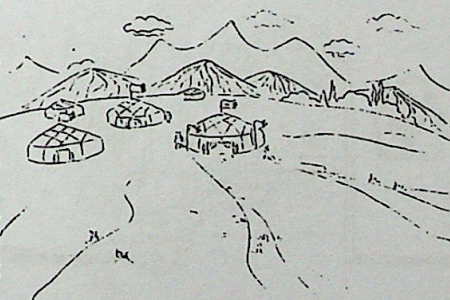
خوتۇنغا: «گۆشنى ئۆزۈڭ

دېققەت قىلىپ پىشۇرغىن،

باشقا بىر كىم بىلىپ قال-

مىسۇن» دەپ تاپىلاپ قو-

يۇپ، بازارغا دۇكان ئاچقىلى

چىقىپ كېتىپتۇ.

بالىلار قۇشنىڭ ھەققىنى ئالىمىز دەپ شۇ كۈنى باي دادە -
سىنىڭكىگە كېلىشىپتۇ. ئۆيگە كىرسە، ئۆيدە ئادەم يوقمىش. ھې -
لىقى قۇشنىڭ گۆشى قازاندا قايناۋاتقۇدەك. بالىلار قازاننىڭ تۈ -
ۋىقىنى ئېچىپ قارىسا، ئۈستىدە كىچىككىنە بىر پارچە گۆش
قايناۋاتقۇدەك. بالىلار بۇ گۆشنى ئېلىپلا يەۋاپتۇ. تۇۋاقنى يەنە
ئاۋۋالقىدەك يېپىپ قويۇپ تۇرۇشقا، باينىڭ خوتۇنى ئىچكەركى
ئۆيدىن چىقىپ قاپتۇ ۋە:

— ھوي گاداي شۈمتەكلەر، ئادەم يوق ئۆيدە نېمە قىلىشقا -
تەسەن؟ ھازىرلا ئۆيدىن چىقىش، — دەپ تىللاپ ھەيدىۋېتىپتۇ.
بالىلار ئۆيگە يىغلاپ كېلىشىپتۇ. دادىسى ھەسرەتلىنىپ ئۇلۇغ -
كىچىك تىنىپ:

— بوپتۇ بالىلىرىم، باي داداڭلارنىڭكىگە مۇندىن كېيىن
بارماڭلار، — دەپتۇ.

ئەمدى گەپنى مەككار بايدىن ئاڭلايمىز.

باي كەچقۇرۇن دۈكىنىدىن قايتىپ كەپتۇ ۋە زور ئۈمىد بى -
لەن ئالدىراپ - تېنەپ خاسىيەتلىك قۇشنىڭ گۆشىنى يەپ بو -

لۇپ، سۈڭەكلىرىنى بىر
جايدا كۆمۈۋېتىپ، يېتىپ
ئۇخلاپ قاپتۇ.

ئەتىسى ئەتىگەن ئور -
نىدىن تۇرۇپ ئۆيىنىڭ ھەممە
يېرىنى، ھەتتا بۆلۈك -

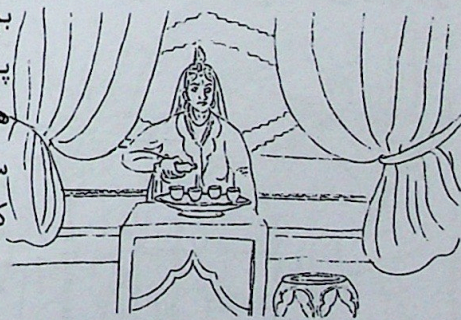

يۇچقاقلرىغىچە سەپىلىپ ئاختۇرۇپتۇ. ھېچ نەرسە پەيدا بولماپ-
تۇ. خاسىيەت ئەسلىدە قۇشنىڭ يۈرىكىدە ئىكەن. قانداق كىشە-
نىڭ تەلەي - ئامىتى كېلىپ، خاسىيەتلىك قۇشنى تۇتۇپ، يۈر-
كىنى يېسە، ئۇ غايىبىتىن دۇنيا - دەپنىگە ئىگە بولىدىكەن. بۇ
قۇشنىڭ يۈرىكىنى ئىككى بالا يەپ كەتكەن ئىكەن.
باينىڭ بۇ ئەھۋالىدىن خەۋىرى يوق بولغاچقا، خوتۇنىغا كا-
يىپ:

— بۇ قۇشنىڭ گۆشىدىن بىر كىمگە بەردىڭمۇ؟ سەن ياخشى
خەۋەر ئالماي قۇشنىڭ خاسىيەتلىك يۈرىكىنى يېيەلمىگەنلىكىم-
دىن، ئۇنىڭ ماڭا ھېچقانداق خاسىيەت بولمىدى، — دەپ خوتۇنى
بىلەن ئۇرۇشۇپتۇ. شۇ چاغدا ئۇنىڭ ئاكىسى كىرىپ كەپتۇ. ئۇ
ئاكىسىغا قاراپمۇ قويماي، تەلەتنى بۇزۇپ ئىچكىرىكى ئۆيىگە كى-
رىپ كېتىپتۇ. ئاكىسى ئېغىر - بېسىقلىق بىلەن:
— ئۇكام، ساڭا بىر خالتا ئالتۇن ئېلىپ كەلدىم، — دەپتۇ.
بۇنى ئاڭلىغان باي يۈگۈرۈپ چىقىپتۇ. ئاكىسى ئۇنىڭغا بىر خال-
تا ئالتۇننى كۆرسىتىپ:

— ئەتىگەن ئورنىدىن تۇرغاندا بالىلىرىمنىڭ ياستۇقىنىڭ

بېشىغا بۇ بىر خالتا ئالتۇن
پەيدا بولۇپ قاپتۇ. بىز
ھەيران بولۇپ، بۇ ئالتۇننى
سېنىڭ قېشىڭغا ئېلىپ
كەلدۇق، — دەپتۇ.
بۇ ئالتۇننى كۆرۈپ

مەككەر باينىڭ كۆزلىرى ئالاق - جالاق بولۇپ كېتىپتۇ ۋە:
— بۇ ئالتۇن ئەسلىدە ماڭا تېگىشلىك ئالتۇن ئىدى. سېنىڭ
بالىلىرىڭ ئوغرىلاپ كەتكەن، تۇتۇڭلار بۇ ئوغرىلارنى! — دەپ
ۋارقىراپتۇ.

مەككەر باي ئادەملىرىنى چاقىرىپ، ئاكىسىنى دۆشكەلەپ،
ئىتتىرىپ ئۆيدىن ھەيدەپ چىقىرىۋېتىپتۇ. ئاكىسىنىڭ ئىككى
بالىسىنى يىراق بىر جاڭگالغا ئاپىرىپ تاشلىۋېتىپتۇ.
بالىلار جاڭگالدا بىر - بىرى بىلەن قۇچاقلىشىپ يىغلا-
شىپ، «ئەمدى بۇ جاڭگالدا بۆرىگە يەم بولىدىغان بولدۇق» دەپ
ئاھ ئۇرۇشۇپ، بارار يېرىنى بىلمەي، ئۇيان مېڭىپ، بۇيان مېڭىپ
بۇ جاڭگالدىن چىقىپ كېتىشكە كۆزى يەتمەي، ھېرىپ - چارچاپ
كەتكەنلىكتىن، بىر دەرەخنىڭ تۈۋىگە كېلىپ ئولتۇرۇشۇپ ئۇخ-
لىشىپ قاپتۇ. ئەتىسى ئەتىگەن ئورنىدىن تۇرۇشۇپتۇ. قارىسا يات-
قان يېرىدە بىر خالتا ئالتۇن تۇرغىدەك. ئۇلار: «بۇ ئالتۇن بىزنى
مۇشۇ كويغا سالدى، بۇنى ئالساق يەنە نېمە كۈنلەرنى كۆرەرمىز؟
ئۇنىڭدىن كۆرە بۇنى تۇتمايلى» دەپ، ئالتۇنغا قارىماي يولغا مې-
ڭىشىپتۇ. بۇلار ماڭا - ماڭا بىر ئۆستەڭ بويىغا كەپتۇ. بالىلار

ھېرىپ كېتىپ ئۆستەڭ بو -

يىدا ئولتۇرۇپتۇ. توشقان

ئوۋلاپ بۇ يەرگە يېتىپ

كەلگەن ئوۋچى بالىلاردىن:

— قەيەردىن كەلدىڭلار؟

قەيەرگە بارىسىلەر، نېمە

ئۈچۈن يىغلايسىلەر؟ — دەپ سوراپتۇ.

— بىز زالىم باي دادىمىزنىڭ دەردىدىن مۇشۇ يەرگە كېلىپ قالدۇق. ھېرىپ - چارچاپ قورسىقىمىز ئېچىپ يۈرەرگە مادارد - مىز يوق، ئولتۇرۇپ قالدۇق، — دەپ يىغلىشىپتۇ بالىلار.

ئوۋچىنىڭ بۇ بالىلارغا ئىچى ئاغرىپ، رەھىمى كېلىپ ئۆيگە باشلاپ بېرىپتۇ. بالىلارغا تاماق بېرىپ، قورسىقىنى تويغۇزۇپتۇ. بالىلار ھېرىپ - چارچاپ كەتكەنلىكتىن تاماقنى يەپلا ئۇخلاشپ قاپتۇ. ئەتىسى ئەتىگەندە ئوۋچى ئورنىدىن تۇرۇپ قارىسا، بالىلار - نىڭ بېشىدا بىر خالتا ئالتۇن تۇرغۇدەك. ئوۋچى بۇ ئىشقا ھەيران بولۇپ، بالىلارنى ئويغىتىپ، ئۇلاردىن گەپ سوراپتۇ. بالىلار بىر - شىدىن ئۆتكەن سەرگۈزەشتىلەرنىڭ ھەممىسىنى بىر - بىرلەپ ئېيتىپ بېرىپتۇ. ئوۋچى بالىلارغا:

— سىلەر دېگەن ئۇ قۇش خاسىيەتلىك قۇش. دۇنيادا مۇنداق قۇشنى ئۇچراتماق ناھايىتى قىيىن. خاسىيەتلىك قۇش كىمگە نېسىپ بولۇپ، كىم قۇشنىڭ يۈرىكىنى يېسە، قۇشنىڭ خاسىيەتتىن تىدىن تۈگىمەس دۇنيا - دەپنىگە ئىگە بولىدۇ. ئۇ قۇشنى خۇدا - يىم سىلەرگە نېسىپ قىلىپتۇ، — دەپتۇ ۋە بالىلارغا ئوۋلاپ

كەلگەن قۇشقاچ گۆشىدە تا - ماق قىلىپ بېرىپ، ئۇلار - نىڭ قورسىقىنى تويغۇزۇپ سوراپتۇ:

— بالىلىرىم! مەن بىر -

لەن مۇشۇ يەردە بىرگە

تۇرامىسىلەر ياكى كېتەمسىلەر؟

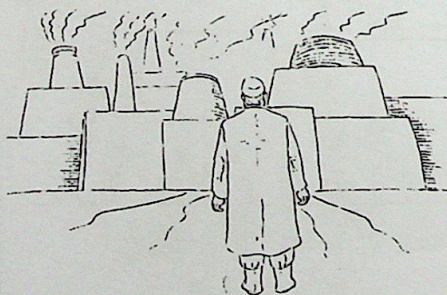
— ئاتا! سىز بىزگە كۆپ ياخشىلىق قىلىدىغىز، سىزدىن ئاي-رىلغۇمىز كەلمەيدۇ. سىزمۇ يالغۇز ئىكەنسىز، سىزگە بالا بولۇپ، قېشىڭىزدا تۇرۇپ خىزمىتىڭىزنى قىلساق، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ بالىلار.

ئوۋچى ناھايىتى خۇشال بولۇپتۇ. بۇلار بىلەن مۇڭدۇشۇپ ئولتۇرۇپ، ھەتتا كەچ كىرگەننىمۇ ئوقماي قاپتۇ. بۇلار يېتىپ ئۇخلاپتۇ. ئەتىسى ئەتىگەن ئورنىدىن تۇرسا، بالىلارنىڭ بېشىدا يەنە بىر خالتا ئالتۇن تۇرغۇدەك. بالىلار بۇ ئالتۇننى ئوۋچىغا بېرىپتۇ. ئوۋچى بۇنى بازارغا ئاپىرىپ سېتىپ، يېمەك - ئىچمەك ۋە لازىملىق نەرسىلەرنى سېتىۋېلىپ كەپتۇ. ئاي ئۆتۈپتۇ، يىل ئۆتۈپتۇ. ئوۋچى زەردار باي بولۇپ كېتىپتۇ. بۇ ئىككى ئوغۇلمۇ چوڭ بولۇپ زەردار بايلاردىن بولۇپ كېتىپتۇ.

بىر كۈنىسى بالىلار ئوۋچىغا:

— ئاتا، باشقا بىر شەھەرلەرگە بېرىپ سودا - سېتىق قىلىپ كەلسەك. شۇ پۇرسەت بىلەن ئاتا - ئانىمىزنىڭ ئىز - دېرىكىنى قىلىپ باقساق، — دەپتۇ.

ئوۋچى بۇلارنىڭ تەلى-چىنى ماقۇل كۆرۈپتۇ. چەت شەھەرلەرگە سېتىشقا باب كېلىدىغان ماللاردىن راسلاپ بېرىپتۇ. بۇلار شەھەرمۇ شەھەر يۈرۈپ، ئالماق -

ساتماق قىلىپتۇ. بارغانلا يېرىدە ئاتا - ئانىسىنىڭ ئىز - دېرىد - كىنى قىلىپتۇ. بىراق، ھېچ يەردىن ئۇلارنىڭ ئىز - دېرىكىنى ئالماپتۇ. يەنە بىر شەھەرگە بېرىپ، ئېلىپ كەلگەن ماللىرىنى ساتماقچى بولۇپتۇ. بىر مۇنچە سودىگەرلەر مال ئالغىلى كېلىد - شىپتۇ. قارىسا سودىگەرلەر ئارىسىدا ھېلىقى باي دادىسىمۇ تۇر - غىدەك. بالىلار باي دادىسىنى كۆرۈپلا تونۇۋاپتۇ. بۇ نائەھلى مەك - كارنى كۆرۈپلا، بالىلارنىڭ غەزىپى ئۆرلەپتۇ. ئەمما غەزىپىنى بى - سىۋاپتۇ ۋە باي دادىسىدىن:

— بىزنى تونۇدىڭىزمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.

— ھەر بىرلىرىنى تونۇيالىمىدىم، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ باي

دادىسى.

ئۇلار غەزىپىنى بېسىۋالماي:

— تونۇمىغان بولساڭ ئەمدى تونۇپ قويغىنىكى، بىز سەن زىيانكەشلىك قىلىپ، جاڭگالغا تاشلىۋەتكەن ئوغۇللارمىز. ئەمدى سەندىن ئىنتىقام ئالىمىز. دادىمىز بىلەن ئانىمىز قەيەردە؟ بار يېرىنى ھازىر بىزگە ئېيتىپ بېرىسەن! — دەپ، بۇ نائەھلىگە چاڭ ساپتۇ. بۇ ئەھۋالنى كۆرگەن باشقا سودىگەرلەر ھاڭ - تاڭ بولۇشۇپ قاپتۇ.

— ۋاي بالىلىرىم، ئاتا -

ئاناڭلارنىڭ بار يېرىنى ئېي -

تىپ بېرەي. ئېزىپتىمەن،

توۋا قىلدىم، ئەپۇ قىلىڭلار،

— دەپ يالۋۇرۇپتۇ.

بۇ ئىككى ئوغۇلنىڭ ئاتا - ئانىسى ھەيدەپ چىقىرىلغاندىن كېيىن، بىر يىراق تاغنىڭ باغرىغا بېرىپ بىر ئۆڭكۈرنى ماكان قىلىپ، تىلەمچىلىك بىلەن كۈن كەچۈرۈپتۇ. ئوغۇللىرىنىڭ پىراقىدا كېچە - كۈندۈز يىغلاپ دادىسىنىڭ كۆزى تۈتۈلۈپ قاپ. تۇ. ئانىسىمۇ يېرىمجان بولۇپ قاپتۇ. ھېلىقى ئائىلىنىڭ بالىلارنى شۇ يەرگە باشلاپ بېرىپتۇ. بالىلار ئاتا - ئانىسىنى كۆرۈپلا، «ئاھ ئاتا، ئاھ ئانا» دەپ ئۆزلىرىنى ئاتا - ئانىسىنىڭ ئالدىغا ئېتىپ، يىغلىشىپ ھوشىدىن كېتىپتۇ. بىر ھازادىن كېيىن ھوشىغا كېلىپ قارىسا، ھېلىقى ئائىلىنىڭ مەككە ئاللىقاچان قېچىپ كېتىپتۇ. ئاتا - ئانىسى بېشىدىن ئۆتكەن ئازاب - ئوقۇبەتلىك كۈندىلەرنى سۆزلەپ بېرىپتۇ ھەمدە بۇ ئائىلەدىن ئىنتىقام ئېلىشنى تەلەپ قىلىپتۇ. بۇ ئىككى ئوغۇل بۇ مەككەنىڭ ئارقىسىدىن قوغلاپ بېرىپ تۇتۇپتۇ:

— ھەي قارا نىيەت مەككە قاراقچى! سەن بىزگە بىكاردىن - بىكارلا شۇنچىۋالا زىيانكەشلىك قىلدىڭ. ئەل قىساسى مەنلەھق. قىساس ئېلىش نۆۋىتى ئەمدى بىزگە يەتتى. ياتار جايىڭ دوزاخ بولسۇن! — دەپ بۇ مەككەنى ئاتقا سۆرتىپ، قىيىن ئۆلۈم بىلەن جازالاپتۇ.

ئاتا - ئانا ۋە بالا جەم بولۇشۇپ، مۇراد - مەقسەتلىرىگە يېتىپتۇ.

مۆھتەرەم بوۋاي چۆ -

چەكنى سۆزلەپ بولۇپ بىلقۇتجانغا قارىدى. بىلقۇتجان بۇ ھەقتە پىكىر قاتناشتۇرۇشقا ئالدىرماي دېدىمۇ، گەپ قىلماي جىم ئول-تۇرۇۋالدى. شۇڭا، يەنىلا مۆھتەرەم بوۋاي سۆزلىدى:

— خاسىيەتلىك قۇشنىڭ چۆچەكتە سۆزلەنگىنىدەك خاسىيەتلىك بولۇپ كېتىشى ئەلۋەتتە ناتايىن، لېكىن خاسىيەتلىك قۇشنىڭ ئاق كۆڭۈل، خالىس نىيەتلىك كىشىلەرگە ئۇچرايدىغانلىقى ناھايىتى ئېنىق. چۆچەكتە ئۇلار تەقدىر - ئىرادە بىلەن بۇ قۇشنىڭ يۈرىكىنى يەۋىلىپ، خاسىيەتلىك ئادەمگە ئايلىنىپ قالدى. ئۇلارغا ھەر كۈنى بىر خالتا ئالتۇن نېسىپ بولدى، شۇنىڭ بىلەن ئۇلار تۈگىمەس دۇنياغا ئىگە بولدى. بۇ چۆچەكتە قارا نىيەتلىك بىلەن ئاق كۆڭۈللۈكنىڭ مۇناسىۋىتى، ئاق كۆڭۈللۈكنىڭ قارا نىيەتلىكنىڭ ئۈستىدىن چوقۇم غەلبە قىلىدىغانلىقىدىن ئىبارەت ھاياتىي ھەقىقەت يورۇتۇپ بېرىلگەن.

بىلقۇتجان بوۋىسىنىڭ سۆزىگە قوشۇمچە قىلىپ مۇنداق دې-

دى:

— شۇنى ئەستىن چىقارماسلىق كېرەككى، ئاق كۆڭۈل بو-لۇش ئادەم ئۈچۈن ھەممىدىن مۇھىم ئىكەن، شۇڭا، مەن ئاق كۆڭۈللۈكنى ھەممىدىن ئارتۇق ئىنسانىي پەزىلەت ئىكەن دەپ قالىمەن. مەن چوقۇم ئاق كۆڭۈل بولۇشقا، ياخشى خىسلەتلىرىمنى تېخىمۇ ياخشىلاشقا تىرىشمەن.

— مەن ساڭا ئىشىنىمەن، جېنىم بالام! — دېدى مۆھتەرەم بوۋاي سۆيۈنگەن ھالدا.

ئۇلار ئارىدا بىر كۈن ئارام ئېلىۋالدى. بۇ جەرياندا بىلىتجان ساۋاقداشلىرى ۋە دوستلىرىغا بوۋىسىدىن ئاڭلىغان ئاجايىپ - غارايىپ چۆچەكلەردىن بىرنەچچىسىنى ئېيتىپ بېرىپ، ئۇلارنى ھەيران قالدۇرۇۋەتتى. ئەتىسى بىلىتجان ناھايىتى روھلۇق ھالدا ئورنىدىن تۇرۇپ مەكتەپكە باردى ۋە يەنە بىرنەچچە چۆچەكنى با - لىلارغا سۆزلەپ بەردى. بۇنىڭ بىلەن ساۋاقداشلىرى ئۇنىڭ ئەترا - پىدىن كەتمەيدىغان بولۇپ قالدى.

— بوۋا، مەن ساۋاقداشلىرىمنى چۆچەك ئېيتىپ بېرىپ قالىتىس ھەيران قالدۇرۇۋەتتىم، — دېدى بىلىتجان مەكتەپتىن قايتىپ كېلىپلا، — يەنە قىزىق - قىزىق چۆچەكلەردىن ئېيتىپ بەرسىڭىز، ساۋاقداشلىرىمنى داۋاملىق ھەيران قالدۇرسام دەي - مەن...!

— ماقۇل - ماقۇل جېنىم بالام! — دېدى مۆھتەرەم بوۋاي ئامراق نەۋرىسىنىڭ بېشىنى سىلاپ تۇرۇپ، — نۇرغۇن قىزىق چۆچەكلىرىم بار. ئۇنى ھازىرلا سۆزلەپ بېرەي، قېنى، قۇلاق سال!

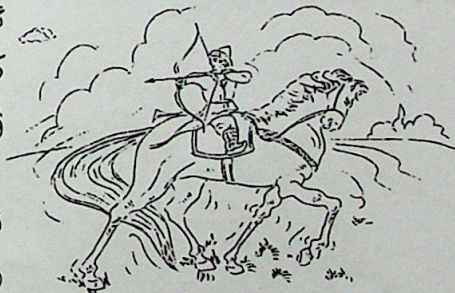
خاسىيەتلىك ئاق گۈل

بۇرۇنقى زاماندا بىر پادىشاھ ئۆتكەن ئىكەن. ئۇنىڭ ناھايىتى چىرايلىق بىرلا قىزى بولۇپ، پادىشاھ قىزىنى بەكمۇ ئەتىۋارلاپ چوڭ قىلغانىكەن.

يىللار ئۆتۈپ قىز بالاغەتكە يېتىپتۇ. پادىشاھ ئۇنى ئوبدانراق بىرەرسىگە ياتلىق قىلىپ، ئاتىلىق قەرزىمنى ئادا قىلسام، دەپ كېچە - كۈندۈز ئويلاپ يۈرگەن كۈنلەرنىڭ بىرىدە، كۈتمىگەندە قىز تۇتقاقلىق كېسىلىگە مۇپتىلا بولۇپ قاپتۇ.

پادىشاھ ئەپسۇسلىنىپ كېچە - كۈندۈز ئاھ ئۇرۇپتۇ. تېۋىپ چاقىرتىپ قىزنى ساقايتىشقا پەرمان قىپتۇ. يىراق - يېقىندىن كەلگەن تېۋىپلار بارلىق چارە - تەدبىرلەرنى قىلغان بولسىمۇ، قىز ساقايماپتۇ. لېكىن قىزنىڭ ھۆسن - جامالىنىڭ تەرىپىنى ئاڭلىغان شاھزادىلەر قىزغا كۈندە دېگۈدەك ئەلچى ئە - ۋەتكىلى تۇرۇپتۇ.

پادىشاھ ئىختىيارنى قىزغا قويغان ئىكەن، قىز «كېسىلىمنى قانداق كىشى

ساقايتسا، شۇنىڭغا تېگىمەن» دەپتۇ. شاھزادىلەر بۇ سۆزنى ئاڭلاپ، ئۇ ساھىبجامالنىڭ كېسىلىگە دورا ئىزدىشىپ، شەھەرمۇ شەھەر چېپىشىپتۇ. بۇ خەۋەر قۇلاقتىن - قۇلاققا ئاڭلىنىپ، ھەر قايسى شەھەر ئەھلى «قىزنى كىم ئالار» دېگەن ۋەسۋەسە ئىد - چىدە قاپتۇ.

نامەلۇم بىر يۇرتتا ئاتا - ئانىسى يوق بىر يېتىم ئوغۇل بار ئىكەن. ئۇ شىپالىق دورىنى ئىزلەپ تېپىپ، ئۇ ساھىبجامالنى ساقايتىپ مۇرادىغا يەتمەكچى بولۇپتۇ ۋە غەيرەت كەمىرىنى چىڭ باغلاپ يولغا چىقىپتۇ. ئۇ چۆل - باياۋانلارنى كېزىپ بىر باغنىڭ ئالدىغا كەپتۇ. قارىسا بۇ باغ جەننەتتىن كەم ئەمەس. ھەر خىل مېۋىلەر پىشىپ كەتكەن، گۈللەر ئېچىلغان، ھەر خىل قۇشلار سايراۋاتقان، سۇلار شارقىراپ ئېقىۋاتقان. يىگىت يول يۈرۈپ ئې - چىرقاپ كەتكەنلىكتىن مېۋىلەرنى ئۈزۈپ يېيىشكە باشلاپتۇ. بىر چاغدا ئۇنىڭ قۇلىقىغا دەھشەتلىك بىر ئاۋاز ئاڭلىنىپتۇ. شۇنداق قارىسا، دېۋە سۈپەت بىر موماي ئالدىغا كېلىپ:

— نېمىشقا سورىمايلا باغقا كىردىڭ؟ — دەپ غەزەپ بىلەن

بالىغا تىكىلىپتۇ. بالا تىترەپ تۇرۇپ:

— ئەي ئانا! مەن ئاتا -

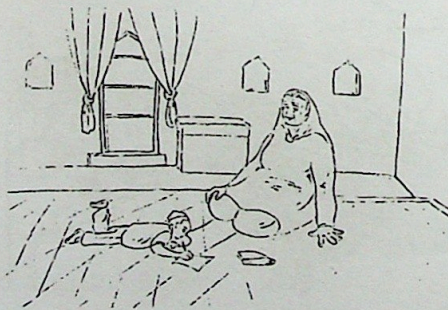
ئانىسىز بىر يېتىمىمەن،

بېشىمغا ئىشق سەۋداسى

چۈشتى. دىلرەبانىڭ دەردىگە

شىپا ئىزلەپ بۇ باغقا كە -

رىپ قالدىم... — دەپلا

ھوشىدىن كېتىپتۇ. ئۇ ھوشىغا كەلگەندىن كېيىن موماي ئۇنىڭغا:
 — ئەي، يىگىت، سەن دورا ئىزلىپ كەلگەنسەن، شاھ قىزىغا

شىپا بولىدىغان دورىنى تاپالماي، سانسىز شاھزادە مەقسىتىگە
 يېتەلمىدى. سېنىڭ تاپمىقىڭ تېخىمۇ مۈشكۈلدۈر. جېنىڭنى
 قىنىماي يۇرتۇڭغا قايت، — دەپتۇ.

— ئانا، قىلغان سۆزلىرىگە رەھمەت، ئول ماھى تابان ئۈچۈن
 باسقان ھەر قەدىمىگە مىڭ رازىمەنكى، ھەرگىز ئارقامغا قايتماي-
 مەن، — دەپتۇ يىگىت.

— ئەي ئوغلۇم، ئىرادەڭ ئېيتقىنىڭدەك بولسا، كۈنچىقىشقا
 قاراپ ماڭ، قۇملۇقنىڭ ئوتتۇرىسىدا بىر چارباغ بار. باغ ئىگى-
 سىنى «فەتران جادۇ» دەيدۇ. قىزغا شۇ جادۇگەر قەست قىلىپ،
 ئۇنىڭ تەقدىرىنى بىر تۈپ ئاق گۈلگە باغلىۋەتكەن. ئۇ ھەر ھەپ-
 تىدە بىر قېتىم سېھرى ئوقۇغاندا، قىزنى تىترەك بېسىپ، بېشى
 ئاغرىپ ھوشىدىن كېتىدۇ. سەن باغقا كىرسەڭ، ئاق گۈلدىن بىر
 تال ئۈزۈۋال - دە، تېز قايتىپ گۈلنى قىزغا بەر. قىز گۈلنى
 چېكىسىگە قىسسۇن، شۇ ھامان ساقىيىدۇ. قىز سېنىڭ پىرا-
 قىڭدا ئۆرتىنىپ سېنى ئىز-
 لەيدۇ. بۇ سىرنى مەن ھېچ-
 كىمگە ئېيتىمىغان، كۆپ جا-
 پا چەكەنلىكىڭ ئۈچۈن
 ساڭا ئېيتتىم. ساڭا ئاق يول
 تەلەيمەن، — دەپتۇ ۋە بالد-

غا يولدا يېگىن، دەپ بىر خالتا ئۆرۈك قېقى بېرىپتۇ.
 بالا رەھمەت ئېيتىپ يولغا چىقىپتۇ. ئۇ ئون بەش كۈن يول
 ماڭغاندىن كېيىن، ھېلىقى چارباغقا يېتىپ كەپتۇ. قارىسا مۇ-
 شۈككە ئوخشاش بىر مەخلۇق باغ ئىشىكىنى ساقلاپ ياتقۇدەك، ئۇ
 جادۇ كەمپىرنىڭ كىچىك قىزى ئىكەن. بالا ئۇنىڭغا سالام بېرىپ-
 تۇ. بالا قىزنىڭ كۆزىگە ئىسسىق كۆرۈنۈپ قاپتۇ ۋە بالىنى باغقا
 كىرىپ ھاۋا يەپ چىقىشقا تەكلىپ قىپتۇ. بالا باغقا كىرىپ، ئې-
 رىق بويلاپ كېتىۋاتسا، كۆزىگە گۈللۈكتە تازا چىرايلىق ئېچىلغان
 بىر تۈپ ئاق گۈل كۆرۈنۈپتۇ. ئۇ گۈلدىن بىر تال ئۈزگەن ئى-
 كەن، شۇ ھامان ھاۋا گۈلدۈرلەپ باغنى قاراڭغۇلۇق بېسىپتۇ. بالا
 قورقۇپ تېنەپ يۈرسە، ھېلىقى مۈشۈك سۈپەت قىز كېلىپ:
 — بۇ يەردە تۇرماي چاپسان قاچ، قېرىنداشلىرىم كۆرۈپ
 قالسا، سېنى ھايات قويمايدۇ، — دەپتۇ.

بالا باغدىن قېچىپ چىقىپتۇ. بىر نەچچە كۈن يول مېڭىپ
 ئوردىغا يېتىپ كەپتۇ. بالىنىڭ يول ۋە ئاچلىقنىڭ ئازابىدىن
 سولغان چىرايىنى كۆرگەنلەر ئۇنىڭدىن:
 — نەدىن كەلدىڭ؟ — دەپ سوراپتۇ. بالا:

— مەن كارۋان بېشى
 ئىدىم، يولدا قاراقچىلار
 كارۋانلىرىمنى ئۆلتۈرۈپ،
 ماللىرىمنى بۇلاپ كەتتى.
 مەن يالغاندىن ئۆلگەن بولۇ-
 ۋېلىپ، قاراقچىلار كەتكەن.

دىن كېيىن، جېنىمنى ئېلىپ بۇ يەرگە قېچىپ كەلدىم، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. كىشىلەرنىڭ ئىچى ئاغرىپ، ئۇنىڭغا ئاش - نان بەرگەن ئىكەن. يىگىت خېلى جانلىنىپ قاپتۇ. ئۇ بازار ئايلىنىپ يۈرسە، بىر قېرى ئايال ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ:

— نەدىن كەلدىڭ؟ — دەپ سوراپتۇ.

— سەھرادىن گۈل ساتقىلى كەلدىم، — دەپتۇ بالا ۋە ئۇنىڭغا قوينىدىن گۈلنى ئېلىپ كۆرسىتىپتۇ. موماي گۈلنى كۆرۈپ-تۇ.

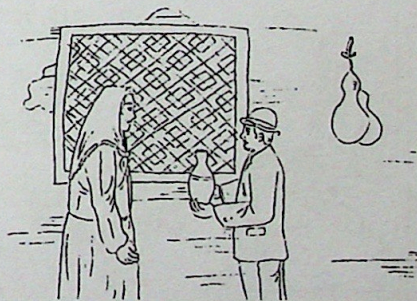
— ئانا، بۇ گۈل سىزگە يارمايدۇ، — دەپتۇ. موماي:

— بۇ گۈلنى مەن پادىشاھنىڭ قىزىغا سوۋغا قىلىش ئۈچۈن ئالىمەن، — دەپتۇ.

بالا مەلىكىنىڭ نامىنى ئاڭلاپ:

— ئەگەر گۈلنى مەلىكىگە سوۋغا قىلسىڭىز، سىزدىن پۇل ئالماي بېرىمەن، — دەپتۇ ۋە گۈلنى موماينىڭ قولىغا تۇتقۇزۇپ قويۇپ كەينىگە قارىماي كېتىپتۇ.

دېگەندەك، موماي گۈلنى مەلىكىگە بېرىپتۇ. مەلىكە گۈلنى چېكىسىگە قىسقان ئىكەن، مەنۇت ئۆتمەي دىلى روشەنلىشىپ، خوشاللىقى ئىچىگە سىغماي قاپتۇ. ئۇ-

زىچىلا گۈل بەرگەن يىگىت پىراقىدا يېنىشقا باشلاپتۇ ۋە مومايغا ئۇنى تېپىپ كېلىشنى ئىلتىجا قىپتۇ. موماي يىگىتنى تېپىپ، مەلىكىنىڭ ئالدىغا باشلاپ كەپتۇ. مەلىكە يىگىتنى ئىززەت - ئىكرام بىلەن كۈتۈۋېلىپ مېھمان قىپتۇ. تون كىيگۈزۈپتۇ. ئاندىن موماينى چاقىرىپ:

— ئەي ئانا! سىز بېرىپ ئاتامغا ئېيتىڭ، مەن سەللىمازا ساقايدىم، ۋەدەم بويىچە ماڭا شىپالىق دورا ئېلىپ كەلگەن يىگىت بىلەن مېنىڭ يۈزۈمنى ئېچىۋەتسۇن، — دەپتۇ.

موماي پادىشاھقا قىزنىڭ تەلىپىنى يەتكۈزۈپتۇ. پادىشاھ قىزنىڭ ساقايغانلىقىنى ئاڭلاپ، ئاق گۈلنى ئېلىپ كەلگەن يىگىتكە ئاپىرىپ ئوقۇپتۇ. قىزنىڭ تەلىپىگە قوشۇلۇپ تويغا تەييارلىق قىلىش يارلىقى چۈشۈرۈپتۇ. تەييارلىق پۈتكەندىن كېيىن قىرىق كېچە - كۈندۈز توي قىلىپ مەلىكىنى يىگىتكە قوشۇپ قويۇپتۇ. بۇلار يەتتە پەرزەنت كۆرۈپ ئالەمدىن ئۆتۈپتۇ.

چۆچەك تۈگىشى بىلەنلا بىلقۇتجان ئىتتىك مۆھتەرەم بوۋاي - نىڭ چىرايىغا قارىدى. بوۋاي ئۇنى سۆزلەپ بېقىشقا دەۋەت قىلدى. بىلقۇتجان مۇنداق دېدى:

دى:

— يىگىت ئاق كۆڭۈل، سەمىمىي بولغاچقا، ئۇنىڭغا خاسىيەتلىك ئاق گۈلنى ئۇ - زۇش نېسىپ بولدى ۋە ئۇنى

ساق - سالامەت مەلىكىنىڭ قولىغا تۇتقۇزۇپ، ئاخىر مۇراد - مەقسىتىگە يەتتى. بۇ چۆچەكتىمۇ ئەلۋەتتە ئاق كۆڭۈللۈكنىڭ ھامان كىشىگە ياخشىلىق ئېلىپ كېلىدىغانلىقىدىن ئىبارەت ھەقىقەت يورۇتۇپ بېرىلگەن ئىكەن.

— سۆزۈڭ توغرا بولدى، جېنىم بالام! — دېدى مۆھتەرەم بوۋاي بىلقۇتجاننى ئۆزىگە تارتىپ تۇرۇپ، — سەن ھەرقانداق چۆچەكنى بىر ئاڭلاپلا ئۇنى تەھلىل قىلالايدىغان بولۇپ كەتتىڭ جۇمۇ!

بىلقۇتجان ئېيتقۇسىز خۇشال بولۇپ، بوۋىسىنىڭ باغرىغا ئۆزىنى تاشلىدى. بوۋاي ئۇنى پۇراپ، سۆيۈپ تۇرۇپ: — ئەي كۆزۈمنىڭ نۇرى! يەنە بىر چۆچەك ئېيتىپ بەرسەم ئاڭلاشنى خالامسەن؟ — دەپ سورىدى.

— جان دەپ خالايەن بوۋا! — دېدى بىلقۇتجان جاراڭلىق ئاۋازدا.

— ئۇنداق بولسا قۇلاق سال!

خاسىيەتلىك بۇلاق

بار ئىكەن، يوق ئىكەن، ئاچ ئىكەن، توق ئىكەن. ئەنە شۇ زامانلاردا، ئاقباش تاغنىڭ باغرىدا ئاجايىپ - غارايىپ قىزىقارلىق ئىشلار بولغان ئىكەن.

بۇ تاغنىڭ ئېتىكىدە چاچلىرى ئاقارغان، بەللىرى مۈكچەي - گەن. يۈز ياشتىن ئاشقان بىر جۈپ ئەمگەكچان بوۋاي - موماي ياشىغان ئىكەن. بوۋاينىڭ ئىسمى سەلەي، موماينىڭ ئىسمى سە - ئىدە ئىكەن. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئىككى بىلىكىگە تايىنىپ ھالال ئەمگىكى بىلەن ياشايدىكەن، بىر - بىرىنى ئىنتايىن قەدىرلىشە - دىكەن. بىراق. بىرمۇ بالىسى بولمىغاچقا، كۆڭۈللىرى يېرىم ئى - كەن. ئۇلار باشلىرىدىكى ئاپپاق چاچلىرىغا، يۈزلىرىدىكى قورۇق - لىرىغا قاراپ، تەقدىرنىڭ ئادالەتسىزلىكىدىن نارازى بولۇپ، ئۇلار - مەي ياشاشنى، ياشىغانچە ياشىرىپ تۇرۇشنىڭ خىياللىرىنى سۈ - رىدىكەن.

كۈنلەرنىڭ بىر كۈنى چۈشتە، بوۋاي ئىشىك ئال - دىدىكى كاۋا بارىڭى ئاستىدا ئۇخلاپ چۈش كۆرۈپتۇ. چۈشىدە بىر ئاجايىپ قۇش

كۆرۈپتۇ. قۇش بوۋاينىڭ بېشىدا ئايلىنىپ ئۇچۇپتۇ، بوۋاي بولسا قۇشقا ھەۋەسلىنىپ، قۇشنىڭ كەينىدىن مېڭىپتۇ. ماڭا - ماڭا ھاۋاسى ئىنتايىن ساپ، چىرايلىق بىر چىمەنلىككە بېرىپ قاپتۇ. قارىغۇدەك بولسا، تۆت ئەتراپى ياپيېشىل، بۈك - باراقسان، كۆز - نى قاماشتۇرغۇدەك رەڭگا رەڭ گۈللەر ئېچىلغان، سۈپسۈزۈك سۇلار شىلدىرلاپ ئېقىپ تۇرغان، ھەرخىل قۇشلار سايراپ تۇرغان، جانىۋارلار ئەرگىن سەكرەپ يۈرگەن ئىكەن. بۇنى كۆرگەن بوۋاي: پاھ، پاھ، نېمىدىگەن گۈزەل چىمەنزار بۇ، جەننەت دېگەن بۇنىڭدىن ئارتۇق بولماس، دەپ ئويلاپتۇ. بوۋاي ئالدىغا ماڭغانچە دىمىقىغا ئىپار - زەپەرنىڭ خۇش پۇراقلىرى ئۇرۇلۇپتۇ. قارىغۇ - دەك بولسا مېھرىگىياھلار بولۇق ئۆسكەن بىر جايدا ئاجايىپ بىر ئېسىل بۇلاق مۆلدۈرلەپ تۇرغۇدەك. ھېلىقى قۇش بۇلاق ئۈستىدە بىر پەس شوخ سايراپ، قاناتلىرىنى كېرىپ، يەرگە قونۇپتۇ، بىر سىلكىنىپلا گۈزەل پەرى قىزغا ئايلىنىپتۇ ۋە بوۋايغا:

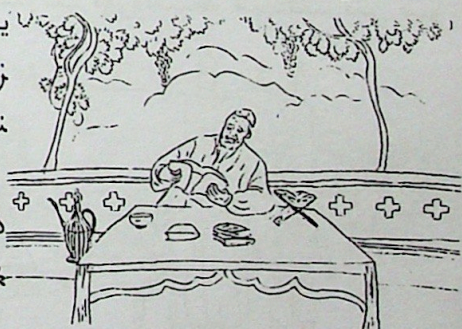
— بوۋا، بۇ خاسىيەتلىك بۇلاق، بۇلاق سۈيىنى ئۈچ قېتىم ئىچىسىلە مەقسەتلىرى ئىجابەت بولىدۇ، — دەپتۇ.

بوۋاي خۇشاللىقىدا پەرى قىزغا رەھمەت ئوقۇپ، بۇلاق سۈيىنى ئۈچ قېتىم ئىچىسىلە مەقسەتلىرى ئىجابەت بولىدۇ، — دەپتۇ.

بوۋاي ئۈچ قېتىم ئىچىسىلە مەقسەتلىرى ئىجابەت بولىدۇ، — دەپتۇ. زىغا ئاپارغان ئىكەن، موماي - نىڭ:

— قوپسىلا، قوپسىلا، —

دېگەن ئاۋازنى ئاڭلاپ ئوي - خىيالى كېتىپتۇ ۋە «تاتلىق

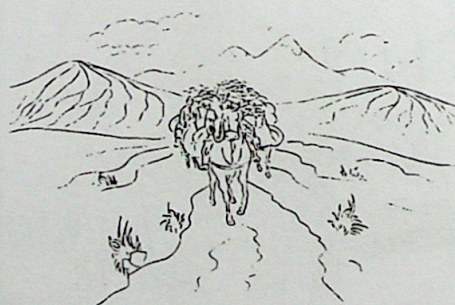

چۈشۈمنى بۇزدۇڭ» دەپ مومايغا كايىپتۇ - دە، پالتا، ئاغامچىلە - رنى ئېلىپ، ئوتۇن كەسكىلى تاغقا قاراپ مېڭىپتۇ.

ھەيۋەتلىك ئاقباش تاغ بۇ كۈنى بوۋاينىڭ كۆزىگە ئادەتتىن تاشقىرى كۆركەم ۋە گۈزەل كۆرۈنۈپتۇ. ئۇ يول بويى بايا كۆرگەن چۈشنى ئويلاپ، تاغنىڭ ئىچىگە خېلىلا كىرىپ كەتكەنلىكىنى سەزمەي قاپتۇ. بوۋاي تۈيۈقسىز بىر قۇشنىڭ غەلىتە سايىرىغان ئاۋازىنى ئاڭلاپ بېشىنى كۆتۈرگەن ئىكەن، بىر قۇش موللاقلاپ ئۈچۈپ كېلىپ ئالدىغا چۈشۈپتۇ. بۇ تاجلىرى ئالتۇندەك پارقىراپ تۇرغان، پەيلىرى تۈزىڭكىدىنمۇ رەڭدار، قۇيرۇق پەيلىرى ئۈچ - تۆت غۇلاچ كېلىدىغان ئاجايىپ چىرايلىق بىر قۇش ئىكەن. ئۇنىڭ پۇتىغا ئوقيا ئوقى سانجىقلىق بولۇپ، قان توختىماي ئېقىپ تۇر - غۇدەك. بوۋاي دەرھال ئوقنى سۇغۇرۇۋېتىپ، بىر خىل دورىلىق ئۆسۈملۈكنى ئالدىنغا ئېلىپ مىجىپ، سۈيىنى قۇشنىڭ يا - رلانغان پۇتىغا تېمىتىپ، پوتىسىنى يىرتىپ تېڭىپ قويۇپتۇ. قۇش ناھايىتى تېزلا ساقىيىپ ئەكسىگە كەپتۇ ۋە قاناتلىرىنى كېرىپ ھاۋاغا كۆتۈرۈلۈپتۇ - دە، بوۋاينىڭ بېشىدا ئايلىنىپ ئۈچۈپ، شوخ ۋە يېقىملىق سايىراپتۇ. بىر ھازادىن كېيىن يەرگە

قونۇپلا ئاجايىپ چىرايلىق پەرى قىزغا ئايلىنىپتۇ، بوۋايغا سالام بېرىپ مۇنداق دەپتۇ:

— ئەسسالام ئاق كۆ - ئۈل بوۋا، سىلى ماڭا ياخ -

شېلىق قىلىدىلا، ئەمدى مەنمۇ ياخشىلىققا ياخشىلىق قايتۇرماق-
چىمەن. قانداق مەقسەتلىرى بولسا ئېيتسلا، ياردەمگە مەن تەي-
يار، — دەپتۇ. بوۋاي گاڭگىراپ ئەقلى - ھوشىنى يوقىتىپ قو-
يۇپتۇ.

«ئوڭۇممۇ - چۈشۈممۇ» دەپ بېشىنى سىلكىپ، كۆزلىرىنى
ئۇۋۇلاپ، يەر ئاستىدىن قىزغا نەزەر ساپتۇ. قۇندۇزدەك قاپقارا
چاچلىق، ئوقيانىڭ يايىسىدەك ئەگمە قاشلىق، خۇمار كۆزلۈك،
ئانار يۈزلۈك، زىبا بويلۇق، ئاي دېسە ئاغزى، كۈن دېسە كۆزى بار
بۇ قىز چۈشىدە كۆرگەن پەرىنىڭ نەق ئۆزى ئىكەن. بوۋاي ھەيران
بولۇپ ئويلىنىپتۇ، ئاخىرى ئاپپاق ساقىلىنى سىلاپ، كۆڭلىگە
پۈككەن ئارزۇ - ئىستەكلىرىنى بايان قىپتۇ:

— ئەي پەرى قىز، مۇشۇ ئاپپاق ساقىلىمنى يوقىتىپ، مۈك-
چەيگەن بەللىرىمنى تۈزلەشنىڭ ئامالى بارمىدۇ؟

بوۋاينىڭ دېمەكچى بولغان گېپىنىڭ تېگىنى چۈشەنگەن پەرى
قىز، كۈنچىقىش تەرەپنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ:

— ئەلۋەتتە بار، بوۋا، ئەنە قارىسلا، ئاشۇ ئاقباش تاغنىڭ

مۈزلۈك چوققىسىدىن ئۆتسىلە ئاجايىپ سېھىرلىك گۈزەل ماكان

بار، ئەنە شۇ ماكاندا بىر

خاسىيەتلىك بۇلاق بولۇپ،

ئۇنىڭ سۈيىنىڭ ياشارتىش

خاسىيىتى بار. ئەمما، ئۇ

ماكانغا بارىدىغان يول تولد-
مۇ مۈشكۈل. مۇز داۋانلار

تىك ۋە خەتەرلىك. توسقۇنلارنى بۆسۈپ، مەقسەتكە يېتىش نىيەت-لىرى بولسا، مەن ھەر ئىشلىرىدا يار - يۆلەك بولىمەن. باشلىرىدا - غا كۈن چۈشكەندە بۇنى كۆيدۈرسىلە شۇ ھامان يانلىرىدا پەيدا بو-لىمەن، - دەپ، قىزىل، يېشىل، سېرىق رەڭلىك ئۈچ تال پەينى بوۋايغا بېرىپتۇ - دە، قۇشقا ئايلىنىپ ئاسمانغا كۆتۈرۈلۈپتۇ ۋە بوۋاينىڭ بېشىدىن ئەگىپ، قېلىن ئورمانلىق تاغنىڭ ئىچىگە - رىسىگە قاراپ ئۇچۇپ كۆزدىن غايىب بوپتۇ.

بوۋاي ئۆيىگە ناھايىتى كەچ قايتىپتۇ ۋە مومايغا ئاجايىپ بىر قۇش كۆرگەنلىكىنى، ئۇنىڭ پەرى قىزغا ئايلانغانلىقىنى، تاغدا خاسىيەتلىك بۇلاقنىڭ بارلىقىنى، بۇلاق سۈيىنىڭ ئادەمنى ياشار - تىدىغانلىقىنى بىر - بىرلەپ سۆزلەپ بېرىپتۇ. موماي ئالامەت خۇشال بوپتۇ. ئىككىسى مەسلەھەتلىشىپ خاسىيەتلىك بۇلاققا بېرىشقا تەييارلىق قىلىپتۇ. بەلگىلەنگەن كۈندە بوۋاي موماي بى-لەن خوشلىشىپ، ئاقباش تاغقا قاراپ يول ئاپتۇ.

بوۋاي يول يۈرۈپتۇ، يول يۈرسىمۇ مول يۈرۈپتۇ. ئاخىرى بىر قېلىن ئورمانلىققا كەلگەندە يول تېپىلماپتۇ، سول تەرەپكە مېڭىپتۇ، بولماپتۇ؛ ئوڭ تەرەپكە مېڭىپتۇ، بولماپتۇ. ئودۇل مې-ڭىپتۇ بولماپتۇ. ئودۇل يۈ-

رۈشكە ئامال بولماي، كەي-نىگە قايتىشقا كۆڭلى قىي-ماي، چارە - تەدبىرنىڭ يو-قىدا بىر ئاز ئارام ئالغاج قورساق تويغۇزاي دەپ ئول-

تۇرۇپ خالتىسىغا قولىنى سالغان ئىكەن، قولغا ھېلىقى پەرى قىز بەرگەن قىزىل پەي چىقىپتۇ. بوۋاي: «توختا، بېشىمغا بىرغەم چۈشتى، بىر كۆيدۈرۈپ باقمايمۇ؟» دەپ پەينى كۆيدۈرگەن ئىكەن، ئىسسىق بىر شامال چىقىپ، شۇ ھامان ئالدىدا ھېلىقى قۇش پەيدا بولۇپ:

— ئەسسالام بوۋا، باشلىرىغا نېمە كۈن چۈشتى؟ — دەپتۇ.
— قېلىن ئورمانلىق يولۇمنى توسىدى. يول تاپالماي، بى- شىمنىڭ ئىچى - تېشى قاتتى. — دەپتۇ بوۋاي.
— ئۇنداق بولسا مەشئەل ياساپ ئوت يېقىپ قۇيرۇقۇمغا باغلاپ قويسىلا، مەن يول باشلاي، — دەپتۇ قۇش.
بوۋاي مەشئەل ياساپ قۇشنىڭ قۇيرۇقىغا باغلاپ ئوت يېقىپ- تۇ. قۇش چاقماق تېزلىكىدە ئورمانلىق ئۈستىدە ئۇچۇپتۇ، قۇي- رۇقىدىكى ئوت دەرەخلەرگە تۇتىشىپ، تۈز كەتكەن ئوت دەريا ھا- سىل بولۇپتۇ - دە، ھەش - پەش دېگۈچە تۈپتۈز بىر يول ئېچى- لىپتۇ.

بوۋاي يولىنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ، ماڭا - ماڭا قورقۇنچلۇق بىر جايغا كېلىپ قاپتۇ. تۆت ئەتراپتىن يولۋاس، شىر، يىلپىز، بۆرە، يىلان، چايان... لار چىققىلى باشلاپتۇ، بوۋاينىڭ ئەرۋاھى قىرىق گەز ئۇچۇپ- تۇ. قورققىنىدىن چىرايلى- رى تاتىرىپ، پۇت - قولغا تىترەك ئولشىپتۇ. ئۇ:

«ئەمدى بۇ يىرتقۇچىلارغا يەم بولىدىغان بولدۇم، كۆزۈم كۆرمىد-
سۇن» دەپ قولىدىكى خالتىسى بىلەن يۈزىنى توسىغان ئىكەن،
يۈزىگە پەي ئۇزۇلۇپتۇ. دەرھال پەينى چىقىرىپ كۆيدۈرۈپتۇ. ئى-
سقىق شامال چىقىپ قۇش پەيدا بوپتۇ. بوۋاينى ئۈستىگە ئولتۇر-
غۇزۇپ ئۇچۇپتۇ. ئۇزاق ئۆتمەي بىر مۇز داۋانىنىڭ باغرىدىكى خا-
تىر جەم جايغا چۈشۈرۈپ قويۇپتۇ.

بوۋاي مۇز داۋانغا چىقىپ، ئانچە كۆپ يول يۈرمەيلا شىددەت-
لىك شىۋىرىغان چىقىشقا باشلاپتۇ. بوۋاي بىر قەدەم ئالدىغا ماڭ-
سا، نەچچە قەدەم كەينىگە سىيرىلىپ، ئاخىر كۆزىنى ئاچالماي،
بىر تىك ياردىن چۈشۈپ كېتىپتۇ. بەختىگە يارىشا تاغنىڭ بېلى-
دىكى بىر قېرى دەرەخنىڭ شېخىغا ئېلىنىپ قاپتۇ. بوۋاي «ئەمدى
ئۆلىدىغان بولدۇم، بۇ تىك ياردىن قانداق چىققىلى بولسۇن» دەپ
بېشىنى كۆتۈرۈپ يۇقىرىغا قارايتۇ. ئۇ دەرەخنىڭ كىچىك بىر
شېخىغا ئېلىنىپ قالغان خالتىسىنى ۋە خالتىدىن چۈشۈپ كېتەي-
دەپ قالغان پەينى كۆرۈپ قاپتۇ. بوۋاي مىڭ تەستە پەينى قولىغا
ئېلىپ كۆيدۈرۈپتۇ، يەنە ئىسسىق شامال غۇرۇلداپ، قۇش تىك
يار ئىچىدە پەيدا بوپتۇ - دە، بوۋاينى ئۈستىگە ئولتۇرغۇزۇپ تىك
ياردىن چىقىرىپ قويۇپتۇ.

بوۋاي مۇز داۋانىدىن
ئېشىپ، تۆۋەنگە نەزەر سال-
غان ئىكەن. ئاجايىپ سې-
ھىرلىك بىر ماكان كۆرۈ-
نۇپتۇ. تاغلار چاقناپ، نۇر

چېچپ تۇرغۇدەك. باغلاردا مېۋىلەر پىشىپ مەي باغلاپ كېتىپ -
تۇدەك. بىر - بىرىدىن چىرايلىق قۇشلار شوخ سايىرىشىپ، شاخ -
تىن - شاخقا قونۇپ يۈرگۈدەك. بۇغا - مارال، كېيىكلەر يايىپ -
شىل چىمەنلىكتە بەھۇزۇر ئويناقلاپ يۈرگۈدەك. بوۋاي چىمەنلىك
يولنى بويلاپ رەڭگارەڭ گۈللەرنى، گۈللەر ئۈستىدە ئۇچۇپ يۈر -
گەن رەڭدار كېپىنەك ۋە ھەسەل ھەرىلىرىنى تاماشا قىلىپ ئالغا
يۈرۈپتۇ. بىر چاغدا ئۇدۇلغا قارىغۇدەك بولسا، مېھرىگىياھلار
ھۆپپىدە ئۆسكەن بۇلاق بويىدا ھېلىقى پەرى قىز ئولتۇرغۇدەك.
پەرى قىز بوۋاينى كۆرۈپ ئورنىدىن تۇرۇپ، ھۆرمەت - ئېھتىرام
بىلدۈرگەندىن كېيىن:

— بوۋاي، جاپا چەكتىلە، ئىرادىلىرىگە قايىلمەن، — دەپ -
تۇ.

— جاپا چەكمەي ھالاۋەت يوق، مەقسەتكە ئىرادە بولمىسا
يەتكىلى بولماس، — دەپتۇ بوۋاي.

— قېنى بوۋا، خاسىيەتلىك بۇلاق سۈيىدىن ئۈچ ئۈچۈم ئۆت -
لىسلا، — دەپتۇ پەرى قىز.

— كالىپۇكلىرىم يېرىلىپ، ئىچىم قۇرۇپ كەتتى. نېمە ئۇ -

چۈن قانغۇچە ئىچسىلە دەپ -

مەي، ئۈچ ئۈچۈم ئۆتلىسلا

دەيسىز؟ — دەپتۇ بوۋاي.

— بۇ خاسىيەتلىك

بۇلاق، بۇنىڭ سۈيىنى ئۈچ

ئۈچۈم ئۆتلىسا كۈپايە، جىق

ئىچىۋەتسە بوۋاققا ئايلىنىپ قالىدىلا، — دەپتۇ پەرى قىز.
— پەرى قىز، ئېغىر كۆرمەي بۇلاق سۈيىنىڭ خاسىيىتىنى
سۆزلەپ بەرسىڭىز قانداق؟ — دەپ سوراپتۇ بوۋاي.
— بولىدۇ، بۇ يەردىكى مېۋە — چېۋىلەر ۋە ئوت — ياشلارنىڭ
شىرنىسى ھەر كۈنى بۇلاققا قوشۇلىدۇ. شۇڭا بۇلاق سۈيى ئاجايىپ
قۇۋۋەتلىك. بۇلاق سۈيى ئادەمنى ياشارتىپلا قالماي، ھەرقانداق
كېسەلگە شىپا بولالايدۇ، ساق كىشىلەر ئىچسە ئەسلا كېسەل بول-
مايدۇ. — دەپتۇ پەرى قىز.

بوۋاي پەرى قىزدىن ئىنتايىن مەمنۇن بوپتۇ. بۇلاق سۈيىنى
ئۈچ ئۈچۈم ئوتلاپ، بۇلاق بويىدا ئۇخلاپ قاپتۇ. بىر چاغدا توڭلە-
غاندەك بولۇپ ئويغىنىپ كېتىپتۇ، — دە، ئۆزىنى ئاجايىپ يەڭ-
گىل ھېس قىلىپتۇ. ئېڭىكىنى سىلىسا ساقال — بۇرۇتلىرى
يوقمىش. بۇلاق سۈيىگە قاراپ ئۆزىنىڭ قەددى — قامىتى كېلىش-
كەن بىر يىگىت بولۇپ قالغانلىقىنى كۆرۈپتۇ. خۇشاللىقىدىن
قىن — قىنىغا پاتماي، پەرى قىزغا قايتا — قايتا رەھمەتلەر ئو-
قۇپتۇ. پەرى قىز يىگىرمە ياشلاردىكى بېجىرىم يىگىتكە ئايلانغان
بوۋايغا:

— ھەي يىگىت، مەن
بىلەن مۇشۇ ماكاندا بىرگە
ياشاينى خالامسىز؟ — دەپ-
تۇ. گەرچە پەرى قىز ئاي-
دېسە ئاغزى، كۈن دېسە كۆزى
بار. جاھاندا تەڭدىشى يوق

گۈلپەرى بولسىمۇ، «بازاردا مىڭ كىشى، كۆڭۈلدە بىر كىشى» دې-
گەندەك بوۋاينىڭ ئۇنى خوتۇنى سەئىدەگە، بۇ جەننەت كەبى ماكاندا-
نى ئۆزىنىڭ تاغ باغرىدىكى كاۋا بارىڭىغا تەڭ قىلغۇسى كەلمەپ-
تۇ. ئۇ پەرى قىزغا:

— ئەي، جاھاندا تەڭدىشى يوق گۈلپەرى، ئەرزىمەس بىر
ياخشىلىقىم ئۈچۈن مېنى ئۇزۇن ياشاش ئىمكانىيىتىگە ئىگە
قىلىدىڭىز، سىز بولمىسىڭىز مېنىڭ قېلىن ئورماندىن ئۆتۈشۈم،
يىرتقۇچ ھايۋانلاردىن قوتۇلۇشۇم مۈمكىن ئەمەس ئىدى. سىزگە
يۈرىكىمنىڭ ئەڭ چوڭقۇر يېرىدىن مىننەتدارلىق بىلدۈرىمەن.
ئەمما سىزنىڭ تەلپىڭىزنى قوبۇل قىلالمايمەن. چۈنكى، ئۆز ما-
كانىدا ئۆمۈرلۈكۈم سەئىدە يولۇمغا تەلمۈرۈپ قالغان، — دەپتۇ.
پەرى قىز بۇلاق سۈيىدەك سۈزۈك، ئالتۇندەك ساپ كۆڭۈل-
لۈك بوۋاينىڭ قايىل بولۇپ، بىر قاپاق خاسىيەتلىك بۇلاق سۈيىنى
ھۆرمەت بىلەن ئۆزىتىپ:

— بۇنى ئاشۇ ئۆمۈرلۈكۈڭىزگە ئالغاچ بېرىڭ، ئۇمۇ ئۈچ يۈ-
تۈم ئوتلىسۇن، — دەپتۇ. بوۋاي خۇشال بولۇپ پەرى قىزغا يەنە
كۆپ رەھمەتلەرنى ئوقۇپتۇ. بىر قاپاق خاسىيەتلىك سۈنى ئېلىپ
ئۆز ماكانىغا قاراپ يول ئاپ-
تۇ.

بوۋاي تاغدىن چۈشۈپ
ئۆيىگە يېقىنلاشقاندا، بىر
باغلام ئوتۇن كەسلەپ، مۇ-
رىسىگە ئارتىپ، ناخشىنى

چاڭ كەلتۈرۈپ ئۆيىگە يېتىپ كەپتۇ. موماي قارىسا بىر ياش -
گىت ئۆيگە كىرىپ كېلىۋاتقۇدەك. ھەيران بولغان موماي:
— ھەي يىگىت، سەن كىم بولسەن؟ كىمنى ئىزدەپ كەل-
دىڭ! — دەپتۇ. بوۋاي كۈلۈپ كېتىپ:

— مېنى تونۇمىدىڭمۇ؟ مەن سەلەيجان، — دەپتۇ.
موماي ئىشەنمەي، «سەلەينىڭ ئوڭ قۇلقى تۈۋىدە بىر خالى
بار ئىدى، شۇ خالى بارمۇ - يوق» دەپ سەپسىلىپتۇ. قارىسا خا-
لىمۇ بار ئىكەن. موماي، سەلەي بىلەن ئۆيىدىن خوشلىشىش ئال-
دىدا دېيىشكەن سۆزلىرىنى ئەسكە ئېلىپ سەلەيگە ئىشىنىپتۇ،
بۇ ياشلىرىنىڭ تېگىگە يېتىپتۇ. مومايمۇ «خاسىيەتلىك بۇلاق
سۈيىنى ئىچىپ تېزىرەك ياش قىز بولۇپ ساڭا جۈپ بولاي» دەپ
قاياقنى سەلەيدىن ئېلىۋاپتۇ. سەلەي ئۈچ يۈتۈمدىن ئوشۇق ئىچىد-
مەسلىكىنى ئېيتىپتۇ. موماي قاياقتىكى سۈدىن ئۈچ يۈتۈم ئوتلاپ-
تۇ ۋە ئېزىلىپ ئۇخلاپ كېتىپتۇ.

سەھەردە توخۇنىڭ چىلىشىدىن ئويغانغان سەئىدە ئۆزىنى
ناھايىتى يەڭگىل ھېس قىلىپتۇ. يۈزلىرىنى سىلاپ، ئۆمۈچۈك-
نىڭ تورىدەك تارتىلغان قورۇقلارنىڭ يوقالغانلىقىنى، مۈكچەيگەن
بەللىرىنىڭ نازۇك بەلگە

ئايلىنىپ قالغانلىقىنى، يۈ-
رىكىنىڭ ئەركىن سوقۇپ،
ئۆپكىسىنىڭ ساپ ھاۋادىن-
بەھۇزۇر نەپەسلىنىۋاتقانلى-
قىنى ھېس قىلغان سەئىدە

تاشقىرىغا چىقىپ، چۆرگىلەپ ئۇسسۇل ئويناپتۇ، بەستىلىك يىد -
گىتى سەلەينى كۆرۈپ خۇشاللىقىدا ئۆزىنى سەلەينىڭ قۇچىقىغا
تاشلاپتۇ. سەلەي بىلەن سەئىدە بىر - بىرىگە تويۇشماي، ئېتىز -
ئېرىق، قىرلاردا مۇھەببەتلىك سۆزلىرىنى ئىزھار قىلىشىپ،
ئۆتكەن ھاياتىنى ئەسلەپ، بۇندىن كېيىنكى يېڭى ھاياتى ئۈستىدە
قىزغىن مۇڭدېشىپ، يېڭىچە بىر ھايات كەچۈرۈشكە باشلاپتۇ.
ئۇلارنىڭ بۇ ۋەقەسىنى ئاڭلىغان يىراق - يېقىندىكى قولۇم -
قوشنا، ئەل - ئاغمىلىرى تۇشمۇ تۇشتىن كېلىپ ئۇلارنى تەب -
رىكلەپتۇ. ئاغرىقلار خاسىيەتلىك بۇلاق سۈيىگە ئېغىز تېگىشىپ،
ساقىيىپ، سەلەيدىن كۆپ مىننەتدار بولۇشۇپتۇ. شۇندىن ئېتىد -
بارەن بۇ ۋەقە ناھايتى تېزلا ئېغىزدىن ئېغىزغا، قۇلاقتىن -
قۇلاققا، بۇ تۆشۈكتىن ئۇ تۆشۈككە، بۇ ماكاندىن ئۇ ماكانغا تاراپ -
تۇ. «خاسىيەتلىك بۇلاق سۈيىگە ئېغىز تەگكەن ئادەم ئاغرىماس،
ئۆلەر ھالدا ياتقان ئادەم بىر تامچىدا شىپا تېپىپ ھاياتىدىن ئاي -
رىلماس، ئۈچ ئوتلام ئىچكەن قېرىلار شىپا تېپىپ ھاياتىدىن ئاي -
رىلماس، ئۈچ ئوتلام ئىچكەن قېرىلار ياش يىگىت بولۇپ قېرىد -
ماس...» دېگەندەك سۆزلەر تارقىلىپتۇ.

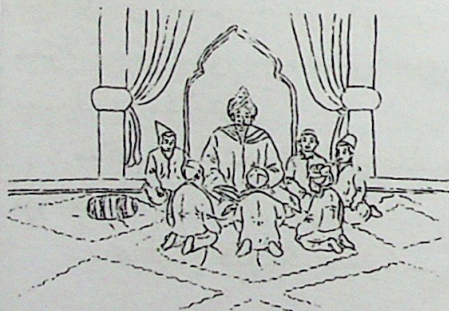
خاسىيەتلىك بۇلاقتىن،
ياشلىق كېلەر، يارىمەي.
سەلەي بىلەن سەئىدە،
خەندەن كۈلەر، يارىمەي.
دېگەندەك ناخشا - قوشاقلار توقۇلۇپ، ئەر - ئايال، ياش قې -

رىلارنىڭ تىللىرىدا داستان بولۇپتۇ.

سەلەي بىلەن سەئىدەنىڭ يېڭىچە ھاياتىدىن خەۋەر تاپقان ئىچى قۇتۇر مىڭبېشى پۇتى كۆيگەن توخودەك ئولتۇرالمىي قاپتۇ. ئۇ يوق بەتنامىدىن بىرنى توقۇپ، سەلەينى ۋە خاسىيەتلىك بۇلاق سۈيىنى دەرھال ئۆز ئالدىغا كەلتۈرۈشكە ئاتارمەن - چاپارمەنلەر - نى بۇيرۇپتۇ. ئۇزۇن ئۆتمەي ئاتارمەن - چاپارمەنلەر سەلەينىڭ پۇت - قولىنى يەرگە تەڭگۈزمەي، بىر قاپاق خاسىيەتلىك بۇلاق سۈيى بىلەن مىڭبېشىنىڭ ئالدىغا كەلتۈرۈپتۇ. مىڭبېشى ئۆزىدىن بىر ھەسسە چوڭ ياشتىكى سەلەينىڭ ياپىياش بىر يىگىت بولۇپ قالغانلىقىنى كۆرۈپ، بىر ئىشىنىپ - بىر ئىشەنمەي، يەردە تۇر - غان قاپاقنى قولغا ئېلىپ:

— خوش سەلەيجان، سەن راستتىنلا مۇشۇ قاپاقتىكى سۈدىن ئىچىپ ياشىرىپ كەتكەنمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. — شۇنداق، باي ئاكا، بۇ ئاق بۇلاقنىڭ، كۆك بۇلاقنىڭ سۈيى ئەمەس. خاسىيەتلىك بۇلاق سۈيى، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ سەلەي.

— بىلىمەن، بىلىمەن، — دەپتۇ مىڭبېشى ئۆزىچە كۆرەڭ -

لەپ، — مانا بۇ قاپاقتىكى سۈيى — ئابى ھايات. زەمزمە سۈيى بولسا كېرەك. ھەسەلەي، ئەل ئاغزىدا: «قولۇڭدىن كەلسە، ئەلدىن ئايىما» دېگەن ھېكمەتلىك سۆز بار.

بۇ خاسىيەتلىك زەمزمە سۈيىگە پۈتۈن يۇرت خەلقىنى ئېغىز تەگ-
كۈزەي. ئۇلار بەختىڭلارنىڭ كۈلۈشىگە، بايلىقىڭلارنىڭ كۆپىيى-
شىگە، سەئىدە بىلەن ئىككىڭلارنىڭ پاقلىنىدەك بىر بالا كۆرۈ-
شۇڭلار ئۈچۈن تىلەك تىلەپ قويسۇن، قانداق دەيسەن؟

— باي ئاكا، ئەگەر دېگەنلىرىدەك بولسا مەيلى، خاسىيەتلىك
بۇلاق سۈيىنى يۇرت خەلقىمىزگە ئىلتىپات قىلدىم. — دەپتۇ
سەلەي.

مىڭبېشى خاسىيەتلىك بۇلاق سۈيىنى بۇنداق ئوڭايلا قولغا
كىرگۈزۈۋالغانلىقى ئۈچۈن ئىچ - ئىچىدىن خوشال بولۇپ كې-
تىپ:

— ئەتە پۈتۈن يۇرت خەلقى ساراي ئالدىغا يىغىلسۇن، خاسى-
يەتلىك بۇلاق سۈيىگە ئېغىز تەگكۈزۈش مۇراسىمى بولىدۇ، ئەل -
يۇرت شادلىانسۇن، پەرمان چىقىرىڭلار! — دەپتۇ.

مىڭبېشى سەلەينى يولغا سېلىۋېتىپ، بىر قاپاق خاسىيەت-
لىك بۇلاق سۈيىنى ئۆيىگە ئەكىرىپ، بۇ ئىشتىن خوتۇننى خە-
ۋەرلەندۈرۈپتۇ. خوتۇنى مىڭبېشىنى:

— ھەي كالۋا! قاپاقتەك كالاڭدا تېرىقچىلىق ئەقلىڭ يوق-
مۇ؟ بۇنداق ياخشى ئامەتنى قولدىن چىقىرىپ قويماسەن؟ ئۆز-
مىزلا ئىچىۋالساق بولمامتى؟ ھەي دۆت، ساراڭ! — دەپ ئاغزى
بېسىلماي تىللاپتۇ.

مىڭبېشى ئالدىراشغۇلۇق قىلىپ قويغىنىغا گويا زەھەر يۈ-
تۈۋالغاندەك پۇشايمان قىپتۇ.

— ھېلىمۇ كېچىكمەيمىز، — دەپتۇ خوتۇنى مىڭبېشىنىڭ

قولىدىن قاپاقنى يۇلۇۋېلىپ، ئۇ قاپاقنىڭ ئاغزىنى ئېچىپ ئىچ-
مەكچى بوپتۇ. مىڭبېشى: ئۇ ئىچىۋېلىپ، ياشرىپ ئاشنا تاپماق-
چى، دەپ ئويلاپتۇ ۋە ھاسسى بىلەن خوتۇنىنى ئۇرۇپ ھوش-
سىزلاندۇرۇپ قويۇپتۇ. قاپاقنى ئۆزى كۆتۈرۈپ سۈيىنى ئىچىشكە
باشلاپتۇ.

ئۇ: «خاسىيەتلىك بۇلاقنىڭ سۈيىنى قانچە جىق ئىچسە شۇنداق-
چە ياشرىپ، تېتىكىلىشىدۇ. ياخشى ئاش ئېشىپ قالغىچە، يامان
قورساق يېرىلىپ كەتسۇن» دەپ، قاپاقنى قۇرۇقداپ قويۇپتۇ. بىر
ھازادىن كېيىن ئېزىلىپ كەتكەن شاپتۇلدەك بولۇپ، كۆزلىرى
پۇرلىشىپ، كىيىملىرىنى سېلىپ ئۇخلاپ قاپتۇ.

ئەتىسى جامائەت مىڭبېشىنىڭ سارىيى ئالدىغا توپلىشىپتۇ.
يۇرت مۆتىۋەرلىرى ۋە مىڭبېشىنىڭ ئۇرۇق - تۇغقانلىرى ساراينى
كىرىپ مىڭبېشىنى كۈتۈپتۇ. كۈن چۈش بولغىچە مىڭبېشىدىن
دېرەك يوقمىش. مىڭبېشىنىڭ بىر ئوغلى «مەن كىرىپ چىقاي»
دەپ دادىسىنىڭ ھۇجرىسىغا كىرسە، كارىۋاتتا بىر بوۋاق «ئىگە -
ئىگە» دەپ يىغلاپ ياتقۇدەك. ئاپىسى يەردە ھوشسىز ياتقۇدەك. بۇ-
نى كۆرگەن مىڭبېشىنىڭ ئوغلى ساراينى چىقىپ كۆرگەن ئەھۋال-
نى سارايدىكىلەرگە مەلۇم قىلىپتۇ. مۆتىۋەرلەر ۋە مىڭبېشىنىڭ
ئۇرۇق - تۇغقانلىرى ھۇجرىغا كىرىپ قارىسا، دېگەندەك، كا-
رىۋاتتا بىر بوۋاق ئىگەلەپ ياتقۇدەكمىش. خان ئاچا بولسا ھوش-
سىز يەردە ياتقۇدەك. بۇ ئەھۋالنى كۆرگەنلەر بىر - بىرىگە قاراپ
ھەيران بوپتۇ.

مىڭبېشىنىڭ بىر بالىسى:

— بۇنىڭ ھەيران قالغۇدەك نېمىسى بار . ئاپام تۇغۇپتۇ .
ھوشىزلىنىپ يېتىپ قاپتۇ . ئاپامنى ھوشىغا كەلتۈرەيلى ، —
دەپتۇ .

بىر ھازادىن كېيىن مىڭبېشىنىڭ خوتۇنى ھوشىغا كەپتۇ .
ئۇ كارىۋاتتا ئىگھەلەپ ياتقان بوۋاقنى كۆرۈپ :
— ۋاي ئاللا ، توۋا ، كۆردۈڭلارمۇ بالىلىرىم داداڭلارنى ، —
دەپ يىغلاپتۇ ، — مانا بۇ ئاچ كۆزلۈكنىڭ جاجىسى !
مىڭبېشىنىڭ بالىلىرى بوۋاققا ئايلىنىپ قالغان دادىسىغا
قاراپ :

— ئەمدى سېنى دادا دەيمىزمۇ ، ئۇكا دەيمىزمۇ ؟ — دەپ
باشلىرىنى قاشلاپ ھۆڭرەپ يىغلىشىپتۇ .

سەلەي بىلەن سەئىدە ۋە پۈتۈن ئەل - جامائەت مىڭبېشىنىڭ
ئاچ كۆزلۈك قىلىپ بوۋاققا ئايلىنىپ قالغانلىقىنى ئاڭلىشىپ ،
مەسخىرە قىلىپ كۈلۈشۈپتۇ . مىڭبېشىنىڭ ئائىلىسىدىكىلەر بۇ
كۆڭۈل ئازابىغا چىدىماي ، مىڭبېشىنى بىر كېچىدە بوغۇپ ئۇ -
جۇقتۇرۇۋېتىپ ، يۇرتنى تاشلاپ يىراقلارغا كېتىپتۇ .

يۇرت خەلقى شۇندىن ئېتىبارەن قىزىلكۆز مىڭبېشىدىن قۇ -
تۇلۇپ ، بەخت - سائادەتلىك تۇرمۇش كەچۈرۈپتۇ . ئەل ئارىسىدا
خاسىيەتلىك بۇلاقنى تەرىپلەپ مۇنداق قوشاق تارقىلىپتۇ .

خاسىيەتلىك بۇلاقنىڭ ،

سۈلىرىنى ئىچسەك بىز .

قالتىس ئامەت كەلمەسمۇ ،

ياشلىق چاغقا كۆچسەك بىز .

بىلقۇتجان بىلەن مۆھتەرەم بوۋاي بۇ قىزىق چۆچەك ئا-
خىرلاشقاندىن كېيىن بىر ھازا كۈلۈشتى.

— ئەي جېنىم بالام! — دېدى مۆھتەرەم بوۋاي چۆچەكنى
كەڭرەك چۈشەندۈرۈپ، — خاسىيەتلىك بۇلاق نېمىشقا سەلەي
بوۋايغا نېسىپ بولۇپ، بوۋاي — موماينىڭ ياشىرىشى، ئەل —
يۇرتنىڭ ئامانلىقىغا سەۋەب بولدى؟ چۈنكى، سەلەي بوۋاي ئىنتا-
يىن ئاق كۆڭۈل، چۈمۈلگىمۇ ئازار بەرمەيدىغان، پۈتۈن ھاياتىنى
پاكلىق، ھالاللىق بىلەن ئۆتكۈزگەن، شۇڭا ئۇنىڭ تىلەكلىرى
ئىجابەت بولۇپ ئاخىر تىلىكىگە يەتتى. دېمەك، ئادەم ئاق كۆڭۈل
بولغاندىلا ئاخىر بەخت — سائادەتلىك تۇرمۇش كەچۈرۈپ كېتە-
لەيدۇ، مۇراد — مەقسىتىمۇ ھاسىل بولىدۇ.

بىلقۇتجان بىر دەم ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن:
— بوۋا، مەن ئەمدى چۈشەندىم، ھەرقانداق يەردە ئاق كۆڭۈل
بولغاندىلا، بەخت — سائادەتكە ئېرىشكىلى بولىدىكەن! — دېدى.
مۆھتەرەم بوۋاي ئاق كۆڭۈللۈك، سەمىمىيلىك ھەققىدىكى
چۆچەكلىرىنى مۇشۇ يەردە ئاخىرلاشتۇردى. بىلقۇتجان بوۋىسىدىن
ئەنە يەنە نۇرغۇن چۆچەك سۆزلەپ بېرىشكە ۋەدە ئېلىپ، ئۆزىنىڭ
ھۇجرىسىغا چىقىپ كەتتى.

كىتاب ئىسمى: بىلقۇت بالىلار چۆچەكلىرى
تۈزگۈچى: بىلقۇت شىركىتى
مەسئۇل مۇھەررىرى: گۈلباھار، يالقۇن روزى
مەسئۇل كوررېكتورى: قەييۇم تۇرسۇن
لايىھىلىگۈچى: ئەنۋەر تۇرسۇن، ئىلشات (خەتتات)، ئىليار (رەسسام)
مەخمۇتجان (رەسسام)
نەشرىيات: شىنجاڭ ئېلېكترون ئۇن - سىن نەشرىياتى
ئادرېسى: ئۈرۈمچى شەھىرى شىخۇڭ غەربىي يولى 36 - نومۇر
پوچتا نومۇرى: 830000
تارقىتىقۇچى: شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسى
باسما زاۋۇتى: شىنجاڭ شىنخۇا باسما زاۋۇتى
فورماتى: 850×1168 مىللىمېتىر 1/32
باسما تاۋىقى: 2.5
نەشرى: 2010 - يىل 8 - ئاي 1 - نەشرى
بېسىلىشى: 2010 - يىل 8 - ئاي 1 - بېسىلىشى
كىتاب نومۇرى: ISBN 978 - 7 - 900511 - 10 - 2
باھاسى: 240 يۈەن (جەمئىي 30 تۈز، يەككە باھاسى 8.00 يۈەن)

تەلىم-تەربىيە ئۈچۈن ئۆگەتۈش ۋە ئوقۇتۇش

خاسىيەتلىك بۇلاق

神泉

Hasiyatilik bulaq

01. ئادىل پادىشاھ	11. خەمىر باتۇر	21. تۇردى ماقۇلنىڭ قىزلىرى
02. گۈزەللىك بۇلىقى	12. خۇرۇش مەرگەن	22. يامان تەربىيەنىڭ ئاقىۋىتى
03. ئەقىل ۋە مىراس	13. قارا چاچلىق قىز	23. خاسىيەتلىك گۈل
04. گۈل چامغۇرۇلى	14. قوشغۇز ئاغچا	24. بۆلۈنگەننى بۆرە يەر
05. ئىككى ھۇرۇن	15. ياغاچ ئات	25. ھېكمەتلىك ساندۇق
06. مەلىكە بەرنا	16. يېرىل تېشىم	26. ئېيتقاننىڭ مېھمان چاقىرىشى
07. مۇنۇكبەي	17. ھۈنەرنىڭ ھېكمىتى	27. شامزادە بىلەن بېلىق
08. ئۈچ ئوغۇل	18. پاتىمە بىلەن رۆھرە	28. قىز كىمگە تەئەللۇق
09. ئۆز توقماق	19. خاسىيەتلىك بۇلاق	29. ياخشىلىق يەردە قالماي
10. ۋاپادار ئاكا	20. ۋىجدانلىق يىگىت	30. ياخشى نىيەت بەختكە ھەمراھ

شىنجاڭ بىلىم تەربىيە ئىشلىرى ئىدارىسى تەرىپىدىن تەييارلانغان

ISBN 978-7-900511-10-2

9 787900 511102

بەلگىسى: 240.00 يۈەن (ھەممىسى 30 تۈر، بەشىگە بەلگىسى 8.00 يۈەن)
 价格: 240.00 元 (共 30 种类, 单价 8.00 元)